

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 25 kwietnia 1958 r.

Nr 4

Poz. 26 — 38

TREŚĆ:

Zarządzenia Ministra

- Poz. 26 — Nr 56 z 29.III.58 r. w sprawie trybu postępowania przy kwalifikowaniu, ustalaniu cen oraz sprzedaży wyrobów niepełnowartościowych, pochodzących z własnej produkcji przedsiębiorstw.
- Poz. 27 — Nr 58 z 29.III.58 r. w sprawie organizacji i zakresu działania zakładu budżetowego pod nazwą: „Zespół Ekonomiki i Organizacji Przemysłu”.
- Poz. 28 — Nr 60 z 31.III.58 r. w sprawie tworzenia i dysponowania funduszem premiovym dla premiovania pracowników umysłowych.
- Poz. 29 — Nr 64 z 10.III.58 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlano-montażowych, geologicznych, transportowych, usługowych i obrotu towarowego, podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.
- Poz. 30 — Nr 67 z 12.IV.58 r. w sprawie zasad planowania i rozliczania funduszu płac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i ich jednostkach organizacyjnych.

Zarządzenie Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

- Poz. 31 — z 29.I.58 r. w sprawie trybu pracy i powoływania zespołów orzekających w państwowych jednostkach projektujących.

Okólniki Ministra

- Poz. 32 — Nr 14 z 10.III.58 r. w sprawie konieczności wzmocnienia kontroli zużycia materiałów w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych oraz sankcji stosowanych w razie niedopełnienia obowiązków w tym zakresie.
- Poz. 33 — Nr 22 z 15.IV.58 r. w sprawie zmiany okólnika nr 31 z dnia 31 grudnia 1957 r., dotyczącego konserwacji odzieży roboczej i ochronnej.
- Poz. 34 — Nr 23 z 19.IV.58 r. w sprawie zbywania zbędnych maszyn i sprzętu budowlanego w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

Pisma okólne Ministerstwa

- Poz. 35 — Nr 13 z 29.III.58 r. w sprawie właściwego wykorzystywania dokumentacji geologicznych.
- Poz. 36 — Nr 14 z 1.IV.58 r. w sprawie sprawozdawczości statystycznej przedsiębiorstw budowlano-montażowych w r. 1958.
- Poz. 37 — Nr 15 z 14.IV.58 r. w sprawie kosztorysowania robót budowlano-montażowych po wprowadzeniu reformy płac w budownictwie.
- Poz. 38 — Nr 16 z 18.IV.58 r. w sprawie księgowego ujęcia rezerw na należności z tytułu sprzedaży ratalnej, nie zapłacone w terminie.

Komunikaty

26.

ZARZĄDZENIE nr 56 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 29 marca 1958 roku

w sprawie trybu postępowania przy kwalifikowaniu, ustalaniu cen oraz sprzedaży wyrobów niepełnowartościowych, pochodzących z własnej produkcji przedsiębiorstw.

(Znak: CZZ/CK-1/235/58)

W związku z przepisami uchwały nr 302 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie cen na przedmioty niepełnowartościowe nabywane lub zbywane przez jednostki państwowe (Mon. Pol. nr 65, poz. 399) — w porozumieniu

z przewodniczącym Państwowej Komisji Cen zarządza się co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy przedsiębiorstw:

- podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
- podległych radom narodowym, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o wyrobach niepełnowartościowych, rozumie się przez to wyroby, pochodzące z własnej produkcji przedsiębiorstwa, posiadające mniejszą wartość użytkową od normalnie przyjętej w obrocie wska-

tek wad, w szczególności nieodpowiadania obowiązującym normom lub warunkom technicznym.

§ 3. 1. Kwalifikowanie wyrobów, jako niepełnowartościowych oraz ocena ich rzeczywistej wartości należy do komisji kwalifikacyjno-szacunkowych, działających w przedsiębiorstwach.

2. W skład komisji kwalifikacyjno-szacunkowej wchodzi:

- 1) dyrektor przedsiębiorstwa lub osoba przez niego wyznaczona — jako przewodniczący,
- 2) przedstawiciel kontroli technicznej przedsiębiorstwa lub zakładu produkcyjnego,
- 3) przedstawiciel rady robotniczej lub, gdy rada robotnicza nie istnieje, rady zakładowej.

3. O terminie posiedzenia komisji kwalifikacyjno-szacunkowej przedsiębiorstwo obowiązane jest zawiadamiać w odpowiednim czasie swoją jednostkę nadrzędną oraz właściwą jednostkę zbytu, a w przypadku, gdy przedmiotem czynności komisji ma być kwalifikacja i wycena wyrobów z następujących grup towarowych: kryształy, szkło stołowe i galanterijne, porcelana stołowa, porcelit stołowy, fajans stołowy i kamionka gospodarstwa domowego — również Centralny Zarząd Hurtu Artykułów Gospodarstwa Domowego „Arged“.

§ 4. 1. Po ustaleniu, że wyrób poddany ocenie jest wyrobem niepełnowartościowym, komisja ustala jego cenę sprzedaży.

2. Przystępując do ustalenia ceny sprzedaży wyrobu niepełnowartościowego, komisja określa najpierw procentowy stopień ubytku wartości w porównaniu z ceną cennikową najniższego gatunku danego wyrobu. Cenę sprzedaży (zbytu, hurtową i detaliczną) wyrobu niepełnowartościowego otrzymuje się przez zmniejszenie ceny cennikowej o kwotę odpowiadającą ustalonemu przez komisję procentowi ubytku wartości.

W odniesieniu do artykułów, dla których obowiązujące cenniki różniczkują ceny w zależności od klas i gatunków, za podstawę wyceny przyjmuje się cenę najniższego gatunku danej klasy, bądź też jeżeli klasa nie ulega podziałowi na gatunki — cenę danej klasy.

§ 5. Jeżeli wyrób niepełnowartościowy podlega w myśl obowiązujących przepisów podatkowi obrotowemu w wysokości różnicy pomiędzy ceną zbytu a ceną fabryczną, należy wysokość stawki podatkowej obliczyć przez obniżenie stawki obowiązującej dla identycznego wyrobu pełnowartościowego o procent ubytku wartości ustalony, stosownie do § 4 ust. 2.

§ 6. 1. Orzeczenia komisji zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

2. Jeżeli jednostki, o których mowa w § 3 ust. 3, zawiadomione o terminie posiedzenia komisji, nie wydelegują swoich przedstawicieli, orzeczenie zapada bez ich udziału w sposób przewidziany w ust. 1.

3. Orzeczenie komisji powzięte zgodnie z postanowieniami zarządzenia jest ostateczne i nie wymaga zatwierdzenia przez jednostkę nadrzędną.

§ 7. 1. Z czynności komisji sporządza się protokół, który podpisują wszyscy członkowie.

2. Jeżeli orzeczenie komisji nie jest jednomyślne, do protokołu wnieść należy również zdania odmienne wraz z uzasadnieniem.

3. W przypadku, o którym mowa w § 6 ust. 2, należy zamieścić w protokole odpowiednią wzmiankę, podając jednocześnie datę i numer pisma, zawierającego zawiadomienie o terminie posiedzenia komisji.

4. Wzór protokołu komisji kwalifikacyjno-szacunkowej określa załącznik do zarządzenia.

§ 8. Wyroby niepełnowartościowe należy oznaczyć zgodnie z obowiązującymi przepisami. Oferty na sprzedaż oraz faktury zawierać powinny wzmiankę, że wyroby objęte ofertą lub fakturą są wyrobami niepełnowartościowymi.

§ 9. 1. Sprzedaży dla osób fizycznych niepełnowartościowych wyrobów ściennych, stropowych i dekarских z asortymentu ceramiki budowlanej dokonywać można jedynie wtedy, gdy nabywca złoży zaświadczenie właściwego ze względu na jego miejsce zamieszkania prezydium rady narodowej, stwierdzające, że nabywana ilość artykułów jest mu potrzebna na cele remontowe lub inwestycyjne we własnej lub użytkowanej nieruchomości.

W momencie sprzedaży na zaświadczeniu należy dokonać adnotację, stwierdzającą datę sprzedaży, ilość materiału i cenę sprzedażną materiału. Zaświadczenie to powinno być dołączone do duplikatu rachunku, pozostającego w aktach księgowości przedsiębiorstwa. Nabywca uzyskuje oryginał rachunku, stwierdzającego dokonanie zapłaty za nabyty materiał.

2. Jeżeli Centralny Zarząd Handlu Artykułami Gospodarstwa Domowego „Arged“ nie przyjmie oferty na nabycie wyrobów niepełnowartościowych, o których mowa w § 3, ust. 3, wyroby te mogą być sprzedane przedsiębiorstwom społecznym, upoważnionym przez zarządy handlu wojewódzkich rad narodowych (miejskich rad narodowych w miastach wydzielonych) do prowadzenia sprzedaży wyrobów niepełnowartościowych.

3. Nie wolno dokonywać sprzedaży wyrobów niepełnowartościowych nieuspołecznionym przedsiębiorstwom handlowym w celu dalszej odsprzedaży oraz osobom, wchodzącym w skład komisji kwalifikacyjno-szacunkowych.

4. Poza przypadkami przewidzianymi w ustępach 1—3 przedsiębiorstwa mogą dokonywać sprzedaży wyrobów niepełnowartościowych jednostkom społecznym jak i nieuspołecznionym bez żadnych ograniczeń.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1958 r.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

Załącznik do Zarządzenia nr 56 Ministra
Budownictwa i Przemysłu Materiałów Bu-
dowlanych z dnia 29 marca 1958 r.

z czynności Komisji Kwalifikacyjno-Szacunkowej
działającej w składzie:

..... (przewodniczący)

Po zbadaniu przedstawionej Komisji partii wyrobów niepełnowartościowych postanowiono orzec %/% ubytek wartości jak również ustalić ceny sprzedażne zgodnie z poniższym zestawieniem:

[illegible]

Podpisy:

27.

ZARZĄDZENIE nr 58 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 29 marca 1958 roku

w sprawie organizacji i zakresu działania zakładu budżetowego pod nazwą: „Zespół Ekonomiki i Organizacji Przemysłu”.

(Znak: OR2-1/02)

Na podstawie § 7 pkt c) uchwały nr 440/56 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1956 r. w sprawie przekazania i likwidacji Państwowej Komisji Etatów oraz w związku z zarządzeniem nr 39/58 Ministra Finansów z dnia 14 marca 1958 r. w sprawie nadania formy zakładu budżetowego Zespołowi Ekonomiki i Organizacji Przemysłu w Katowicach, podległemu Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. Zespół Ekonomiki i Organizacji Przemysłu, działający dotychczas w ramach Departamentu Organizacji, który otrzymał uprawnienia zakładu budżetowego, zwany dalej w skróceniu „Zespołem”, działa na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Zespół ma siedzibę w Katowicach.

§ 3. Nadzór nad działalnością Zespołu z ramienia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych sprawuje dyrektor Departamentu Organizacji.

§ 4. Zespół ma prawo do używania pieczęci okrągłej z godłem państwowym pośrodku i napisem w otoku zawierającym nazwę Zespołu.

§ 5. Zadaniem Zespołu jest — w stosunku do przedsiębiorstw podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych: prowadzenie prac i badań w zakresie ekonomiki i organizacji przedsiębiorstw, rozwiązywanie i upowszechnianie wypracowanych rozwiązań w zakresie organizacji przedsiębiorstw i metod zarządzania, opracowywanie i rozwiązywanie metod organizacji pracy i organizacji stanowisk roboczych, prowadzenie popularyzacji opracowań Zespołu przez akcję wydawniczą, prowadzenie działalności usługowej z zakresu działania Zespołu.

§ 6. 1. Na czele Zespołu stoi dyrektor, który kieruje samodzielnie działalnością Zespołu i jest za nią odpowiedzialny.

2. Dyrektor zarządza Zespołem przy pomocy zastępcy.

3. Dyrektora powołuje i odwołuje Minister na wniosek dyrektora Departamentu Organizacji.

4. Zastępcę dyrektora powołuje i odwołuje Minister na wniosek dyrektora Zespołu; wniosek powinien być zaopiniowany przez dyrektora Departamentu Organizacji.

§ 7. 1. Do zakresu działania dyrektora Zespołu między innymi należy:

- 1) kierowanie całością prac naukowo-badawczych i organizacyjnych Zespołu,
- 2) reprezentowanie Zespołu wobec władz zwierzchnich, organów administracji państwowej oraz innych instytucji i organizacji,
- 3) przedstawianie władzy zwierzchniej do zatwierdzenia projektów planów prac oraz preliminarzy dochodów i wydatków zespołów, jak również sprawozdań z działalności Zespołu,
- 4) ustalanie wewnętrznej struktury organizacyjnej Zespołu według wytycznych Departamentu Organizacji

oraz ustalanie wewnętrznego regulaminu pracy Zespołu,

- 5) przyjmowanie, szeregowanie, awansowanie i zwalnianie podporządkowanych pracowników,
- 6) gospodarka etatami w ramach ustalonej ilości etatów i w granicach zatwierdzonego funduszu płac przy zachowaniu obowiązujących przepisów,
- 7) przyznawanie pracownikom zgodnie z przepisami i w granicach przyznanego na ten cel limitu kredytów dodatków kwalifikacyjnych,
- 8) przyznawanie pracownikom nagród i zapomóg w ramach zatwierdzonego preliminarza wydatków.

2. Zastępca dyrektora ma przydzielony przez dyrektora zakres prac, za który odpowiada przed dyrektorem.

§ 8. 1. Gospodarka finansowa Zespołu prowadzona jest na zasadach zakładu budżetowego, zawartych w uchwale nr 432 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1957 r. w sprawie zakładów budżetowych (Mon. Pol. nr 89, poz. 53), zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 1957 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania, zatwierdzania i wykonywania preliminarzy zakładów budżetowych (Mon. Pol. nr 1/58, poz. 4) oraz zarządzeniu nr 39/58 Ministra Finansów z dnia 14 marca 1958 r. w sprawie nadania formy zakładu budżetowego Zespołowi Ekonomiki i Organizacji Przemysłu w Katowicach, podległemu Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

2. Budżet Zespołu zatwierdza Minister lub osoba przez niego upoważniona.

§ 9. 1. Dyrektor Zespołu składa samodzielnie oświadczenie w zakresie jego praw i obowiązków majątkowych; do składania oświadczeń poza dyrektorem wymagane jest współdziałanie dwóch upoważnionych przez niego osób.

2. Osoby upoważnione działają w granicach swego umocowania.

§ 10. Wszystkie dokumenty obrotu pieniężnego, dokumenty obrotu materiałami i towarami, jak również dokumenty o charakterze rozliczeniowym i kredytowym, stanowiące podstawę do otrzymania lub wydania środków pieniężnych, materiałów lub towarów, podpisują łącznie dyrektor lub osoba przez niego do tego upoważniona i główny (starszy) księgowy lub osoba przez niego do tego upoważniona.

§ 11. Dyrektor Zarządu Budżetowo-Administracyjnego:

- 1) zatwierdzi dla Zespołu preliminarz budżetowy, przy czym fundusz płac powinien być oparty na decyzji etatowej, wydanej przez Departament Organizacji,
- 2) przekaze nieodpłatnie środki podstawowe,
- 3) przekaze dokumenty potrzebne do bieżącego prowadzenia spraw budżetowo-rachunkowych i administracyjnych.

§ 12. Pracownicy zatrudnieni w Zespole posiadają uprawnienia pracowników Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i są wynagradzani w sposób i na warunkach, przewidzianych w przepisach, obowiązujących pracowników Ministerstwa.

§ 13. Wykonanie zarządzenia porucza się dyrektorowi Zespołu oraz dyrektorom Departamentu Organizacji, Kadry i dyrektorowi Zarządu Budżetowo-Administracyjnego.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1958 roku.

§ 15. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie nr 125 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 9 sierpnia 1957 r. w sprawie Zespołu Ekonomiki i Organizacji Przemysłu.

**MINISTER
St. Pietrusiewicz**

28.

ZARZĄDZENIE nr 60 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 marca 1958 roku

w sprawie tworzenia i dysponowania funduszem premiowym dla premiowania pracowników umysłowych.

(Znak: ZP/3/58).

Na podstawie § 3 uchwały nr 50a Rady Ministrów z dnia 7 marca 1958 r. w sprawie płac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Mon. Pol. nr 20, poz. 125) oraz zgodnie z Układem Zbiorowym Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. załącznik nr 2, część III, § 2, ust. 2 — w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się zasady tworzenia i dysponowania funduszem premiowym dla premiowania pracowników umysłowych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, określone w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1958 r., z tym zastrzeżeniem, że zasady, o których mowa w § 1, stosuje się jednocześnie z wprowadzeniem w życie nowych zasad płac pracowników umysłowych, określonych w Układzie Zbiorowym Pracy w Budownictwie — załącznik nr 2.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

Załącznik do zarządzenia nr 60 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 marca 1958 roku

ZASADY

tworzenia i dysponowania funduszem premiowym dla premiowania pracowników umysłowych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

W związku z postanowieniami części III załącznika nr 2 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. ustala się następujące zasady tworzenia i dysponowania funduszem premiowym, przeznaczonym na uznaniowe premiowanie pracowników umysłowych.

§ 1. 1. Wysokość funduszu premiowego, o którym mowa w § 2, część I załącznika nr 2 do Układu Zbiorowego Pracy, określa dyrektor przedsiębiorstwa w granicach planowanego funduszu płac wszystkich pracowników umysłowych.

2. Fundusz premiowy przedsiębiorstwa planuje się na dany kwartał oddzielnie dla pracowników zarządu przedsiębiorstwa łącznie z pracownikami tych jednostek organizacyjnych przedsiębiorstwa, dla których premia uzależniona jest od wyników działalności całego przedsiębiorstwa, a oddzielnie dla pracowników poszczególnych jednostek organizacyjnych, wchodzących w skład przedsiębiorstwa.

3. Ustala się następujące zasady dokonywania wypłat z funduszu, o którym mowa w ust. 1:

- 1) decyzję przyznającą przedsiębiorstwu prawo do rozdyponowania funduszu premiowego dla pracowników, dla których premia uzależniona jest od wyników działalności całego przedsiębiorstwa podejmuje, po zakończeniu kwartału, dyrektor organizacji zwierzchniej

nad przedsiębiorstwem pod warunkiem nie poniesienia przez przedsiębiorstwo jako całości strat (lub zwiększenia strat w przedsiębiorstwie planowo deficytowym) i nieprzekroczenia funduszu płac — zgodnie z obowiązującymi w tych sprawach przepisami,

- 2) decyzję co do rozdyponowania funduszu premiowego dla pracowników jednostki organizacyjnej, wchodzącej w skład przedsiębiorstwa, podejmuje po zakończeniu kwartału dyrektor przedsiębiorstwa — pod warunkiem wykonania przez tę jednostkę organizacyjną kwartalnych zadań rzeczowych, nieprzekroczenia planowanego poziomu kosztów i nieprzekroczenia funduszu płac — zgodnie z obowiązującymi w tych sprawach przepisami.

§ 2. 1. Przez zadania rzeczowe, o których mowa w § 1, ust. 3, pkt 2), rozumie się obiekty, izby, określone stany robót, rzeczowy plan przewozów, usług, wyrobów produkcji pomocniczej lub inne zadania, stanowiące podstawową działalność danej jednostki.

2. Kwartałne zadania określa przed rozpoczęciem kwartału dyrektor przedsiębiorstwa.

§ 3. 1. Przez „straty“ przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1, ust. 3 pkt 1), rozumieć należy straty wykazane w kwartalnym sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstwa, liczone narastająco od początku roku.

2. Przez „koszty“ poszczególnych jednostek organizacyjnych przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1, ust. 3, pkt 2), rozumieć należy nieprzekroczenie poziomu kosztów, określonego dla danej budowy (jednostki organizacyjnej). W stosunku do jednostek działających na rozrachunku wydziałowym stosuje się zasadę analogiczną do określonej w ust. 1.

3. Przekroczenia funduszu płac oblicza się narastająco od początku roku, zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami.

§ 4. 1. W przypadku poniesienia przez przedsiębiorstwo jako całość strat (w przedsiębiorstwie planowo deficytowym zwiększenia strat w stosunku do planowanych) lub przekroczenia funduszu płac, wypłatę funduszu premiowego, o którym mowa w § 1, ust. 1, zawiesza się do wysokości poniesionych strat lub wysokości przekroczenia funduszu płac. W przypadku jednoczesnego poniesienia strat i przekroczenia funduszu płac — fundusz premiowy zawiesza się do wysokości przekroczenia większego.

2. W przypadku przekroczenia kosztów lub funduszu płac przez jednostkę organizacyjną przedsiębiorstwa stosuje się zasadę analogiczną do określonej w ust. 1.

3. Jeżeli w następnych kwartałach roku gospodarczego pokryte zostaną przekroczenia, o których mowa w ust. 1 i 2 — zawieszony (niewypłacony) fundusz premiowy podlega wypłacie.

4. Niepokrycie przekroczeń do końca roku gospodarczego, powoduje przepadek zawieszonego w ciągu roku funduszu premiowego.

§ 5. Jeżeli przedsiębiorstwo posiada oszczędności funduszu płac pracowników umysłowych w danym okresie rozliczeniowym, to oszczędności te mogą służyć na zwiększenie funduszu premiowego na dany okres rozliczeniowy zgodnie z przepisami załącznika nr 2 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r., część I, § 2, ust. 3.

§ 6. 1. Dyrektor organizacji bezpośrednio zwierzchniej może wyrazić zgodę na wypłatę funduszu premiowego, zawieszonego na skutek przekroczenia funduszu płac, w przypadkach, gdy przedsiębiorstwo udowodni, że przekroczenie

jest ekonomicznie uzasadnione, a w szczególności, gdy w wyniku wydatkowania większej kwoty na płace, uzyskano zmniejszenie innych kosztów albo zwiększenie zysków; dotyczyć to może przypadków zastąpienia usług obcych przez pracę własnych pracowników, uruchomienie dodatkowej produkcji itp.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują odpowiednio dyrektorowi przedsiębiorstwa w stosunku do jednostek organizacyjnych, wchodzących w skład przedsiębiorstwa (budów, zakładów, baz itp.).

§ 7. 1. Dyrektor przedsiębiorstwa obowiązany jest nie przyznać premii przynajmniej na najbliższy okres kwartalny, w którym premia przysługiwałaby pracownikom, którzy przedkładając nieprawidłowe dane spowodują wydanie decyzji, pociągającej za sobą wypłaty funduszu premiowego, niezgodnie z przepisami niniejszego załącznika.

Niezależnie od powyższego — jeżeli przekroczenie miało charakter świadomego działania — dyrektor przedsiębiorstwa obowiązany jest wyciągnąć konsekwencje przewidziane prawem oraz zażądać od poszczególnych osób pokrycia kwot bezprawnie wypłaconych, a w przypadku odmowy — skierować sprawę na drogę sądową.

2. W przypadku stwierdzenia wypłat funduszu premiowego niezgodnie z przepisami, dyrektor zarządu obowiązany jest nie przyznać premii przynajmniej na najbliższy okres kwartalny, w którym premia przypadłaby, dyrektorowi przedsiębiorstwa lub jego zastępcy, który wydał decyzję oraz głównemu księgowemu, jeżeli nie złożył on pisemnego zastrzeżenia przeciwko bezprawnej decyzji. Niezależnie od powyższego — jeżeli przekroczenie miało charakter świadomego działania — dyrektor zarządu obowiązany jest zażądać od powyższych osób — niezależnie od innych konsekwencji przewidzianych prawem — pokrycia kwot bezprawnie wypłaconych, a w przypadku odmowy — do skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Powyższe postanowienia nie mają zastosowania w przypadkach, gdy bezprawna decyzja została spowodowana okolicznościami, o których mowa w ust. 1, a dyrektor przedsiębiorstwa wyciągnął już uprzednio w stosunku do winnych konsekwencje, o których mowa w ust. 1.

29.

ZARZĄDZENIE nr 64 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 10 marca 1958 r.

w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlano-montażowych, geologicznych, transportowych, usługowych i obrotu towarowego podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(Znak: OR1—0/29)

Na podstawie § 6 pkt 1 uchwały nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Mon. Pol. nr 94, poz. 1047), zarządzenia nr 379 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. o rozszerzeniu uprawnień państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, transportowych, usługowych i obrotu towarowego (Mon. Pol. nr 104, poz. 1199) oraz zarządzenia nr 63 Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 marca 1957 r. w sprawie rozszerzenia

uprawnień państwowych przedsiębiorstw geologicznych (Mon. Pol. nr 18, poz. 135), zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowym przedsiębiorstwom przemysłowym, budowlano-montażowym, geologicznym, transportowym, usługowym i obrotu towarowego, podległym Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych przysługuje uprawnienie do ustanawiania i odwoływania oraz określania granicy umocowania pełnomocników, o których mowa w art. 15 i 17 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. nr 49, poz. 439).

§ 2. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 marca 1958 r.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie nr 70 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 26 czerwca 1951 r. w sprawie trybu ustanawiania pełnomocników i ustalania zakresu uprawnień osób składających w imieniu przedsiębiorstwa oświadczenia w sprawach majątkowych oraz trybu poświadczania wiarygodności podpisów. (Dz. U. MBM i O. nr 7, poz. 71).

MINISTER
St. Pietrusiewicz

30.

ZARZĄDZENIE nr 67 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 12 kwietnia 1958 r.

w sprawie zasad planowania i rozliczania funduszu plac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i ich jednostkach organizacyjnych.

(Znak: PL/5/2030/58)

W wykonaniu przepisów uchwały nr 69 Rady Ministrów z dnia 22 marca 1958 r. w sprawie zasad planowania i kontroli funduszu plac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Mon. Pol. nr 19, poz. 122) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się zasady planowania i rozliczania funduszu plac określone w instrukcji w sprawie zasad planowania i rozliczania funduszu plac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i ich jednostkach organizacyjnych, stanowiącej załącznik do zarządzenia.

2. Zasady planowania i rozliczania funduszu plac obowiązują w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, podległych prezydiom rad narodowych, nad którymi Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych sprawuje zwierzchni nadzór.

§ 2. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1958 r.

2. Jednocześnie tracą moc:

1) zarządzenie nr 292 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 3 marca 1955 r. w sprawie pogłębienia metody operatywnego planowania miesięczno-tygodniowego i powiązania jej limitowaniem robocizny i materiałów,

2) zarządzenie nr 67 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 30 czerwca 1955 r. w sprawie operatywnego planowania miesięcznego.

MINISTER
wz. Wł. Kopec

Załącznik do zarządzenia nr 67 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 12 kwietnia 1958 r.

INSTRUKCJA

w sprawie zasad planowania i rozliczania funduszu płac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych oraz w ich jednostkach organizacyjnych.

I. Opracowanie przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe rocznego planu funduszu płac

1. W ramach rocznego planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstwo opracowuje roczny plan funduszu płac, z podziałem na kwartały.

2. W planach funduszu płac należy wyodrębnić:

a) fundusz osobowy

w tym: robotników
pracowników umysłowych
pozostałych pracowników fizycznych

b) bezosobowy fundusz płac.

3. Jeżeli w planie rocznym przedsiębiorstwa wyodrębniło rzeczowy i wartościowy plan produkcji i usług oraz istnieje możliwość wyodrębnienia i rozgraniczenia w ewidencji księgowości wartości produkcji pomocniczej lub usług oraz kosztów własnych i funduszu płac należy w planie rocznym uwzględnić podział funduszu płac robotników na fundusz płac:

— robotników produkcji podstawowej
— robotników produkcji pomocniczej
— robotników usług.

4. Plan funduszu płac powinien uwzględniać wypłaty czasowo przeniesionym dodatków za rozłąkę i ryczałtów, przysługujących pracownikom powracającym codziennie do stałego miejsca zamieszkania, wyliczanych z zachowaniem obowiązujących w tej sprawie przepisów.

5. W planie funduszu płac robotników należy uwzględnić opłacenie:

a) robocizny, związanej bezpośrednio z wykonaniem rzeczowej produkcji podstawowej, pomocniczej lub usług, łącznie z wynagrodzeniem operatorów, obsługujących sprzęt ciężki,
b) płac uzupełniających, tj. dopłat dla brygadzystów, dodatków za utrudnienia i szkodliwość dla zdrowia, oraz za pracę w godzinach nadliczbowych,
c) wynagrodzenia za czas nieprzepracowany, tj. za urlop, delegacje, itd.,
d) rozłąkowego i ryczałtów za dojazdy, określonych w punkcie 4,
e) prac robotników pośrednio produkcyjnych, ale bez płac dozorców, straży przemysłowej i przeciwpożarowej.

6. Planowany fundusz płac robotników produkcji podstawowej wylicza się na podstawie:

a) wskaźników udziału robocizny bezpośredniej w wartości poszczególnych jednostek rzeczowych produkcji, — oraz wskaźników narzutów na robociznę bezpośrednią całego przedsiębiorstwa, obejmujących pozostałe części funduszu płac, określone w ust. 5 pkt b)–e),
b) albo, jeżeli nie istnieje możliwość ustalenia w planie rocznym wartości poszczególnych jednostek rzeczowych produkcji określonych w ust. 7,

— wskaźników udziału funduszu płac w ogólnej wartości produkcji.

7. Jednostką rzeczową produkcji podstawowej w rocznym planie przedsiębiorstwa może być:

— rodzaj robót
— rodzaj obiektów
— rodzaj budownictwa.

8. Podstawą do ustalenia wskaźników udziału robocizny bezpośredniej w wartości jednostki rzeczowej produkcji podstawowej mogą być:

a) jeżeli normy kosztorysowe opracowane są według obowiązujących zasad wynagradzania robotników, — „robocizna bezpośrednia“ pomniejszona o narzut na świadczenia socjalne, wykazana w kosztorysach, ale przy uwzględnieniu różnic organizacji robót, występujących na poszczególnych placach budów w stosunku do założeń kosztorysowych,
b) cenniki robót akordowych,
c) zakładowe lub branżowe ceny akordowe,
d) wyliczenia, dokonane przez przedsiębiorstwo, na podstawie danych statystycznych okresów ubiegłych.

9. W celu zwiększenia wewnętrznej kontroli gospodarki funduszem płac przedsiębiorstwa można wskaźnik narzutu na robociznę bezpośrednią (ust. 6) rozbić na kilka wskaźników w zależności od rodzaju opłat, np. w jednym wskaźniku ująć tylko płace uzupełniające, a w drugim pozostałe płace itp.

10. Planowany fundusz płac robotników produkcji pomocniczej wylicza się na podstawie:

— wskaźników udziału robocizny bezpośredniej w wartości poszczególnych asortymentów lub grupy asortymentów wyrobów produkcji pomocniczej
— oraz wskaźników narzutów na robociznę bezpośrednią całego przedsiębiorstwa, obejmujących pozostałe części funduszu płac, określone w ust. 5 pkt b)–e).

11. Podstawą do ustalenia wskaźników udziału robocizny bezpośredniej w wartości poszczególnych asortymentów lub grup asortymentów wyrobów produkcji pomocniczej mogą być wyliczenia oparte na:

a) cennikach robót akordowych,
b) zakładowych lub branżowych cenach akordowych,
c) wyliczeniach kalkulacji wynikowych ubiegłych okresów.

12. Planowany fundusz płac robotników w bazie sprzętu wylicza się w oparciu o planowaną ilość zatrudnionych robotników i ich średnie dotychczasowe zarobki.

Planowaną ilość robotników, zatrudnionych w bazie sprzętu, należy wyliczyć w oparciu o ilość jednostek sprzętowych, częstotliwość ich remontu, wielkość warsztatu itp.

13. Planowany fundusz płac robotników w bazie transportu wylicza się:

a) dla robotników warsztatów remontowych, konserwacyjnych i baz konnych w sposób analogiczny jak podano w ust. 12,
b) dla robotników kolumn transportowych (kierowców i pomocy) na podstawie:
— udziału robocizny bezpośredniej kierowców i ich pomocy w wartości ton-kilometra poszczególnych grup środków transportowych, wskaźników narzutów na robociznę bezpośrednią kierowców i ich pomocy na opłacenie pozostałych składników ich płac, określonych w ust. 5 pkt b)–e),

c) dla robotników grup za i wyładowczych w oparciu o:

- udział robocizny bezpośredniej, wyliczonej według cenników robót akordowych lub innych stawek robocizny, w wartości usługowej za i wyładowczych poszczególnych asortymentów lub grup asortymentów przeładowywanych materiałów.
- wskaźniki narzutów na robocizną bezpośrednią na opłacenie pozostałych składników ich płac, określonych w ust. 5 pkt b)—e).

14. Planowany fundusz płac robotników magazynów centralnych wylicza się w oparciu o planowaną ilość zatrudnionych i ich średnie dotychczasowe zarobki.

15. Jeżeli udział planu funduszu płac robotników, wyliczonego na podstawie wskaźników i średnich płac w ogólnej wartości produkcji podstawowej, pomocniczej lub usług, odbiega od wyników statystycznych roku ubiegłego — przedsiębiorstwo jest zobowiązane do ponownego przeanalizowania wskaźników i średnich płac oraz do dokonania odpowiednich zmian w planie funduszu płac.

16. Przez wyniki statystyczne roku ubiegłego należy rozumieć wykonany w roku ubiegłym fundusz płac (łącznie z wypłaconymi kwotami dodatków za rozłąkę) pomniejszony o:

- wyeliminowane wypłaty powstałe w skutek niewłaściwej organizacji pracy,
- wyeliminowanie wypłat, które nie będą obecnie miały miejsca,
- skutki zwiększenia mechanizacji i uprzemysłowienia procesów wytwórczych.

17. Planowany fundusz płac pracowników umysłowych należy wyliczyć na podstawie ilości niezbędnych stanowisk (etatów) i średnich płac. W planie funduszu płac pracowników umysłowych należy wyodrębnić fundusz premii, wyliczony zgodnie z obowiązującymi w tej sprawie zasadami.

18. Planowany fundusz płac pozostałych pracowników fizycznych, do których należą:

- pracownicy dozoru, straży przemysłowej i przeciwpożarowej
- pracownicy obsługi
- pracownicy grupy niewytwórczej
- wylicza się na podstawie ilości niezbędnych stanowisk i średnich płac zatrudnionych.

19. Planowany bezosobowy fundusz płac ustala przedsiębiorstwo na podstawie przewidywanych usług oraz obowiązujących zasad wynagradzania za te usługi.

20. Wskaźniki udziału robocizny bezpośredniej i wskaźniki narzutów na robocizną bezpośrednią oraz średnie płace, o których była uprzednio mowa, zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa.

21. W części opisowej do planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstwa należy podać analizy do zatwierdzonych wskaźników i średnich płac, wymienionych w ust. 20 oraz uzasadnienie do ustalenia planowanych ilości zatrudnionych.

22. Plan funduszu płac przedsiębiorstwa zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa.

23. W przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorstwo nieprawidłowo ustaliło roczny plan funduszu płac lub jego rozbić na poszczególne kwartały, jednostka nadrzędna z własnej inicjatywy lub na wniosek banku finansującego przedsiębiorstwo, zarządzi dokonanie odpowiednich poprawek w planie.

II. Planowanie funduszu płac w poszczególnych jednostkach organizacyjnych przedsiębiorstwa budowlano-montażowego oraz jego rozliczanie

24. W nawiązaniu do zakresu robót, wynikających z harmonogramu budowy, kierownik budowy opracowuje miesięczny plan produkcji i funduszu płac budowy i w terminie do 25 dnia miesiąca przed okresem objętym planem przedkłada go do zatwierdzenia w dyrekcji przedsiębiorstwa (zarządu budowlanego).

25. Miesięczny plan funduszu płac budowy należy wyliczyć według zasad podanych w ust. 6 a).

Ponadto plan funduszu płac budowy powinien zawierać w oddzielnej pozycji planowany fundusz płac pracowników dozoru, straży przemysłowej lub przeciwpożarowej.

26. Wskaźniki udziału robocizny bezpośredniej w wartości poszczególnych jednostek rzeczowych produkcji dla danej budowy opracowuje kierownik budowy i przedstawia je wraz z analizą do zatwierdzenia dyrektorowi przedsiębiorstwa przed przystąpieniem do opracowania planu funduszu płac.

Zatwierdzone dla danej budowy podane powyżej wskaźniki są podstawą do wyliczania w planach operatywnych budowy planów funduszu robocizny bezpośredniej i obowiązują budowę do końca roku.

27. Wskaźniki narzutów na robocizną bezpośrednią budowy opracowuje kierownik budowy i przedstawia je wraz z analizą do zatwierdzenia dyrektorowi przedsiębiorstwa każdorazowo przy sporządzaniu operatywnego planu funduszu płac budowy.

28. Zaleca się wyłączenie ze wskaźników narzutów na robocizną bezpośrednią budowy opłat za urlopy, delegacje, rozłąkowe i ryczałty za dojazdy oraz planowanie tych opłat i finansowanie ich z funduszu płac centralnie w skali przedsiębiorstwa, względnie zarządu budowlanego (montażowego).

29. Plan funduszu płac budowy nie powinien obejmować funduszu płac pracowników umysłowych, pracowników grupy niewytwórczej oraz robotników transportu zewnętrznego.

30. Operatywny plan funduszu płac budowy zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa.

31. Kierownik budowy rozlicza się z gospodarki funduszu płac narastająco od początku roku w okresach miesięcznych.

32. Podstawą do rozliczenia się kierownika budowy z gospodarki funduszem płac jest sprawozdanie, w którym należy:

- wyliczyć wartość skorygowanego planu robocizny bezpośredniej przez przemnożenie wartości wykonanych poszczególnych jednostek rzeczowych produkcji przez zatwierdzone dla nich wskaźniki udziału robocizny bezpośredniej,
- po podsumowaniu ogólnego skorygowanego planu funduszu płac robocizny bezpośredniej dodać do niego planowaną skorygowaną kwotę narzutów na robocizną bezpośrednią wyliczoną przez przemnożenie sumy robocizny bezpośredniej przez zatwierdzony wskaźnik (wskaźniki) narzutów,
- dodać kwotę planowanego funduszu płac robotników stałych budowy, która nie podlega korygowaniu,
- otrzymaną sumę skorygowanego planu funduszu płac porównać z kwotą wykonanego w miesiącu funduszu płac,
- do wyliczonego w ten sposób wyniku gospodarki funduszem płac budowy za dany miesiąc należy dodać wynik (saldo) gospodarki funduszem płac na koniec poprzedniego miesiąca,
- otrzymana z powyższego działania kwota przedstawia wynik gospodarki funduszem płac budowy na koniec miesiąca sprawozdawczego.

33. Wartość wykazanych w rozliczeniu wykonanych robót i ich rozbięcie na poszczególne jednostki rzeczowe produkcji powinno być zgodne z danymi pierwotnymi budowy, którymi są: faktura, zapisy w książce obmiarów robót, inwentaryzacja robót oraz dokumentacja techniczna.

34. Operatywny plan miesięczny funduszu płac zakładu produkcji pomocniczej sporządza kierownik zakładu do 25 dnia miesiąca przed okresem objętym planem w oparciu o wskaźniki z wycinka kwartalnego z planu rocznego przedsiębiorstwa, określone w ust. 10.

35. Operatywny plan miesięczny funduszu płac zakładu produkcji pomocniczej należy wyliczyć według zasad podanych w ust. 10 i 11. Ponadto plan funduszu płac zakładu produkcji pomocniczej powinien zawierać w oddzielnej pozycji planowany fundusz płac pracowników dozoru, straży przemysłowej i przeciwpożarowej.

36. Operatywny plan funduszu płac zakładu produkcji pomocniczej zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa.

37. Z wyników gospodarki funduszem płac kierownik zakładu produkcji pomocniczej rozlicza się miesięcznie, narastająco od początku roku na zasadach podanych w ust. 32, analogicznie jak kierownik budowy.

38. Wykazana w rozliczeniu wartość produkcji pomocniczej, jej podział na asortymenty lub grupy asortymentów wyrobów powinna być zgodna z danymi, wykazanymi w obowiązujących sprawozdaniach Głównego Urzędu Statystycznego.

39. Operatywny miesięczny plan funduszu płac bazy sprzętu należy sporządzić w oparciu o dane odpowiedniego wycinka kwartalnego z planu rocznego i przedkłada go dyrektorowi przedsiębiorstwa do zatwierdzenia do 25 dnia miesiąca przed okresem planowanym. Sumą operatywnych miesięcznych planów funduszu płac w kwartale nie może być większa od planu kwartalnego funduszu płac z planu rocznego.

Ponadto plan funduszu płac bazy sprzętu powinien zawierać plan funduszu płac pracowników dozoru, straży przemysłowej i przeciwpożarowej.

40. Plan funduszu płac bazy jest stały i nie podlega korygowaniu, jeżeli nie mają zastosowania warunki podane w ust. 50.

41. Z wyników gospodarki funduszem płac kierownik bazy sprzętu wylicza się miesięcznie — narastająco od początku roku.

42. Operatywny plan miesięczny funduszu płac bazy transportu sporządza kierownik bazy w terminie do 25 dnia miesiąca przed miesiącem planowanym i przedkłada go dyrektorowi przedsiębiorstwa do zatwierdzenia.

43. W planie operatywnym funduszu płac bazy transportu plan funduszu płac należy wyliczyć w oparciu:

a) dla robotników warsztatu remontowego, konserwacyjnego lub bazy konnej o plan funduszu płac tej grupy z wycinka kwartalnego planu rocznego, z tym, że suma planów miesięcznych w kwartale nie może być wyższa od planu kwartalnego,

b) dla robotników kolumn transportowych — o wskaźniki określone w ust. 13b,

c) dla robotników grup transportu zewnętrznego — o wskaźniki określone w ust. 13c,

d) fundusz płac pracowników dozoru, straży przemysłowej i przeciwpożarowej.

44. Jeżeli baza transportu nie obejmuje transportu zewnętrznego plan funduszu płac dla całej tej grupy usług przedsiębiorstwa opracowuje biuro (wydział itd.) zaopatrzenia materiałowego.

45. Kierownik bazy transportu rozlicza się z gospodarki funduszem płac miesięcznie — narastająco od początku roku.

Podstawą rozliczenia jest sprawozdanie, w którym należy podać:

a) planowany fundusz płac robotników warsztatu remontowego, konserwacyjnego lub bazy konnej, który nie podlega korygowaniu,

b) skorygowany plan funduszu płac robotników kolumn transportowych, wyliczony przez przemnożenie wartości wykonanych tono-kilometrów poszczególnych grup środków transportowych przez udział w nich robocizny bezpośredniej i przez przemnożenie sumy robocizny bezpośredniej przez wskaźniki narzutów na robocizną bezpośrednią,

c) skorygowany plan funduszu płac robotników transportu zewnętrznego wyliczony przez przemnożenie wartości usług za- i wyładowniczych poszczególnych asortymentów lub grup asortymentów przeładowniczych materiałów przez udział w nich robocizny bezpośredniej i przez przemnożenie sumy robocizny bezpośredniej przez wskaźniki narzutów na robocizną bezpośrednią,

d) planowany fundusz płac pracowników dozoru, straży przemysłowej i przeciwpożarowej, który nie podlega korygowaniu,

e) porównać sumę funduszu płac wyliczoną według pkt. a) — d) z wykonanym za dany miesiąc funduszem płac,

f) dodać do wyniku z punktu e) saldo gospodarki funduszem płac na koniec ubiegłego miesiąca.

Otrzymany wynik jest saldem gospodarki funduszem płac bazy transportu na koniec miesiąca sprawozdawczego.

46. Wykazana w sprawozdaniu wartość usług bazy transportu powinna być zgodna z wystawionymi rachunkami za świadczone usługi.

47. Operatywny plan funduszu płac robotników magazynów centralnych jest wycinkiem z planu kwartalnego planu rocznego i nie podlega korygowaniu.

48. Kierownik magazynów centralnych rozlicza się z gospodarki funduszem płac miesięcznie narastająco od początku roku.

49. Wszystkie jednostki organizacyjne przedsiębiorstwa sporządzające operatywne plany miesięczne składają w dyrekcji przedsiębiorstwa miesięczne sprawozdania z gospodarki funduszem płac w terminie do 8 dnia następnego miesiąca.

50. W przypadku braku prawidłowych sprawdzalnych danych dla stwierdzenia wykonania planu usług produkcyjnych przeliczenie planu funduszu płac robotników usług produkcyjnych może być na podstawie decyzji dyrektora przedsiębiorstwa dokonane wskaźnikiem wykonania planu produkcji podstawowej.

Przez plan produkcji podstawowej i plan funduszu płac robotników usług rozumie się w tym przypadku kwartalne plany z wycinka planu rocznego.

51. W przypadku wykazania przez jednostkę organizacyjną na koniec m-ca oszczędności funduszu płac robotników, kierownik tej jednostki ma prawo złożyć do dyrektora przedsiębiorstwa wniosek o uruchomienie funduszu premialnego dla robotników do wysokości wygospodarowanej oszczędności.

III. Rozliczanie się przedsiębiorstwa z gospodarki funduszem płac

52. Zaleca się, aby dyrektor przedsiębiorstwa nie przydzielał na budowy i inne podporządkowane przedsiębiorstwu jednostki organizacyjne całego funduszu płac robotników, będącego w dyspozycji przedsiębiorstwa.

53. a) Zatwierdzone przez dyrektora przedsiębiorstwa operatywne plany funduszu płac budów i innych jednostek organizacyjnych nie mogą zakładać pogorszenia wskaźników planu przedsiębiorstwa.

b) Jeżeli przedsiębiorstwo opracowało roczny plan funduszu płac w oparciu o udział funduszu płac w ogólnej wartości produkcji, to na podstawie decyzji dyrektora przedsiębiorstwa ma prawo do przejścia w ciągu roku — jednak przed rozpoczęciem kwartału planowanego — na wyliczenie funduszu płac w oparciu o udział funduszu robocizny bezpośredniej w poszczególnych jednostkach rzeczowych.

Udział tak wyliczonego funduszu płac, powiększony o narzuty na robociznę bezpośrednią, nie może być wyższy aniżeli udział funduszu płac przypadający na dany kwartał z planu rocznego.

54. W terminie do 15 dnia pierwszego miesiąca następnego kwartału dyrektor przedsiębiorstwa przedkłada w jednostce nadrzędnej i w oddziale banku finansującego kwartałne rozliczenie z gospodarki funduszu płac — narastające od początku roku.

55. Rozliczenie gospodarki funduszem płac należy dokonać w oparciu o następujące zasady:

a) dla robotników produkcji podstawowej:

1) rozliczenie funduszu płac dokonywane jest narastająco od początku roku objętego planem na koniec każdego kwartału oraz ostatecznie na koniec tego roku po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego bilansu),

2) rozliczenie funduszu płac polega:

— przy planowaniu według zasad podanych w ust. 6 a) — na ustaleniu skorygowanego planu funduszu płac w drodze przemnożenia wykonanych w okresie objętym rozliczeniem wartości poszczególnych jednostek rzeczowych przez zatwierdzone na dany okres w planie rocznym wskaźniki udziału w nich robocizny bezpośredniej, oraz przemnożenie tak wyliczonego skorygowanego planu funduszu robocizny bezpośredniej przedsiębiorstwa przez zatwierdzone na dany okres w planie rocznym wskaźniki narzutów na robociznę bezpośrednią;

— przy planowaniu według zasad podanych w ust. 6 b) — na ustaleniu skorygowanego planu funduszu płac w drodze przemnożenia wykonanej w okresie objętym rozliczeniem wartości produkcji podstawowej przez średni wskaźnik udziału funduszu płac ustalony na dany okres w planie rocznym;

3) ustalenie oszczędności lub przekroczenia funduszu płac polega na porównaniu wykorzystanego funduszu płac ze skorygowanym planem funduszu płac, liczącym od początku roku objętego planem do końca okresu rozliczeniowego;

b) dla robotników produkcji pomocniczej — należy wyliczyć w analogiczny sposób jak w pkt. a) z zachowaniem postanowień wynikających z ust. 10;

c) dla robotników usług — wynikiem gospodarki funduszu płac na koniec okresu rozliczeniowego jednostek usługowych jest saldo wyników (oszczędność lub przekroczenie) poszczególnych jednostek usługowych, wyliczone według zasad podanych w ust. 40, 45, 48, ale z pominięciem tak w planie jak i wykonaniu funduszu płac pracowników dozoru, straży przemysłowej i przeciwpożarowej,

— w przypadku braku możliwości rozliczenia funduszu płac w sposób podany wyżej, należy zastosować zasadę określoną w ust. 50,

— w obu sposobach rozliczenia należy zachować zasadę zawartą w pkt. a) o narastającym rozliczeniu funduszu płac;

d) dla pracowników umysłowych — przez porównanie sumy planów kwartalnych z planu rocznego od początku roku z wykonaniem od początku, z tym, że należy oddzielnie ująć rozliczenie funduszu premiewego;

e) dla pozostałych pracowników fizycznych — przez porównanie sumy planów kwartalnych z planu rocznego od początku roku z wykonaniem od początku roku.

Suma sald na koniec kwartału sprawozdawczego poszczególnych grup zatrudnienia, wyliczonych w sposób podany w punktach a) — e) jest saldem gospodarki funduszem płac przedsiębiorstwa na koniec kwartału sprawozdawczego.

56. Dyrektor przedsiębiorstwa jest upoważniony do uruchomienia wypłat z funduszu premiewego dla robotników:

a) w stosunku do wszystkich robotników przedsiębiorstwa — jeżeli na koniec kwartału przedsiębiorstwo posiada oszczędność funduszu płac robotników (wyliczonego według zasad podanych w ust. 55 a) — c),

b) w stosunku do robotników jednostki organizacyjnej — jeżeli na koniec miesiąca dana jednostka posiada oszczędność funduszu płac robotników.

57. Wypłaty funduszu premiewego dla robotników zalicza się do wykonanego funduszu płac tego miesiąca, w którym nastąpiła wypłata.

58. Jeżeli wypłata funduszu premiewego dla robotników ma miejsce w oparciu o postanowienia ust. 56 a) — dyrektor przedsiębiorstwa zwiększa miesięczny plan funduszu płac dla robotników jednostce organizacyjnej, dla której uruchomił fundusz premiewy, o kwotę przyznanego funduszu premiewego.

59. Wypłaty z bezosobowego funduszu płac mogą być realizowane przez przedsiębiorstwo do wysokości planu rocznego.

60. W rocznym planie funduszu płac przedsiębiorstwa, jak również w rozliczeniu z gospodarki funduszem płac należy wyodrębnić w oddzielną pozycję rozliczenie limitu funduszu płac przeznaczonego na szkolenie wewnątrzzakładowe.

61. W przypadku przekroczenia funduszu płac przez jednostkę organizacyjną przedsiębiorstwa na koniec danego miesiąca dyrektor przedsiębiorstwa niezwłocznie zarządzi przeprowadzenie w niej kontroli, w celu ustalenia przyczyn przekroczenia i w oparciu o wyniki kontroli zarządzi wyciągnięcie konsekwencji wobec osób winnych przekroczenia, a w razie stwierdzenia przestępstwa zarządzi przekazanie sprawy organom powołanym do jego ścigania.

Ponadto jeżeli przekroczenie funduszu płac wystąpiło na koniec kwartału zawiesi wypłaty z funduszu premiewego pracowników umysłowych, z zachowaniem obowiązujących w tej sprawie zarządzeń.

62. W przypadku przekroczenia funduszu płac przedsiębiorstwa na koniec danego kwartału:

a) dyrektor przedsiębiorstwa niezależnie od postanowień ust. 61 zawiadomi jednostkę nadrzędną oraz właściwy oddział banku o wynikach kontroli i o wydanych zarządzeniach oraz o środkach podjętych dla wygospodarowania zaistniałego przekroczenia oraz nie dopuszczenia do powstania dalszego przekroczenia funduszu płac;

b) jednostka nadrzędna:

— przeprowadzi w zależności od wielkości przekroczeń i wyników kontroli wewnętrznej przedsiębiorstw, kontrolę własną w przedsiębiorstwie — i w miarę potrzeby — wyda zarządzenia, zmierzające do poprawy gospodarki funduszem płac,

— zarządzi wyciągnięcie wszelkich konsekwencji wobec osób winnych przekroczenia,

— pozbawi w przypadku stwierdzenia niewłaściwego wykonania postanowień, wynikających z niniejszej instrukcji, premii dyrektora przedsiębiorstwa i głównego księgowego oraz ewentualnie zastępców dyrektora,

— może wydać oddziałowi banku finansującego dyspozycję ograniczającą wysokość określonej wypłaty funduszu płac,

— zawiadomi o wynikach kontroli oraz o wydanych zarządzeniach ministerstwo oraz oddział i centralę banku finansującego.

63. Przekroczenia funduszu płac pracowników umysłowych nie mogą być, przy ustalaniu oszczędności lub przekroczenia w skali przedsiębiorstwa pokrywane oszczędnościami funduszu płac pozostałych grup pracowników, z wyjątkiem przypadków zwiększenia funduszu płac pracowników technicznych, które wynikają z konieczności zwiększenia stanu zatrudnienia tych pracowników spowodowanej zmianą technologii lub rozszerzeniem produkcji.

64. Jednostka nadrzędna w stosunku do przedsiębiorstw, a dyrektor przedsiębiorstwa w stosunku do poszczególnych jednostek organizacyjnych może uznać przekroczenie funduszu płac w całości lub w części za uzasadnione, jeżeli przedsiębiorstwo udowodni na podstawie kwartalnej i rocznej sprawozdawczości i innych dokumentów, że część lub całość przekroczenia funduszu płac jest ekonomicznie uzasadniona, a w szczególności, że w wyniku wydatkowania większej kwoty na płace uzyskano zmniejszenie innych kosztów albo zwiększenie zysku.

Dotyczyć to może w szczególności przypadków zastąpienia usług obcych przez pracę własnych pracowników, uruchomienie dodatkowej produkcji.

65. W oparciu o sprawozdanie przedsiębiorstw zarządy (centralne zarządy) przedkładają w ministerstwie w terminie do 20 dnia pierwszego miesiąca następnego kwartału kwartalne zbiorcze rozliczenie z gospodarki funduszem płac. Rozliczenie zarządu jest sumą rozliczeń przedsiębiorstw.

IV. Przepisy przejściowe

66. Jeżeli opracowany już przez przedsiębiorstwo na 1958 roczny plan techniczno-ekonomiczny nie odpowiada zasadom podanym w niniejszej instrukcji, należy go w terminie do dnia 30 kwietnia 1958 roku uzupełnić.

67. Należy dla przedsiębiorstwa i poszczególnych jego jednostek ustalić według dotychczas obowiązujących zasad wyniki gospodarki funduszem płac za I kwartał 1958 r., w stosunku do wskaźników planu I kwartału ustalonych w planie rocznym i przyjąć je do wyliczenia gospodarki funduszem płac w następnych okresach.

68. Dyrektorzy przedsiębiorstw polecają jednostkom organizacyjnym przedsiębiorstwa opracowanie — w oparciu o zasady zawarte w niniejszej instrukcji — planu operatywnego na miesiąc kwiecień 1958 r. oraz zatwierdzą te plany do 20 kwietnia br.

31.

ZARZĄDZENIE

PREZESA KOMITETU DO SPRAW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

oraz

MINISTRA BUDOWNICTWA

I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 29 stycznia 1958 r.

w sprawie trybu pracy i powoływania zespołów orzekających w państwowych jednostkach projektujących.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury (Dz. U. nr 4, poz. 16) i § 3 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 września 1957 r. w sprawie szczegółowego określenia zakresu działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz rozgraniczenia właściwości w tej dziedzinie (Dz. U. nr 52, poz. 253) oraz w związku z § 27 ust. 5 i § 35 ust. 1 zarządzenia Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 11 lipca 1957 r. w sprawie ramowych zasad sporządzania i zatwierdzania założeń oraz dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji (Mon. Pol. nr 62, poz. 383) zarządza się, co następuje:

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Ilekroć w zarządzeniu niniejszym jest mowa o „zarządzeniu z dnia 11 lipca 1957 r.”, należy przez to rozumieć zarządzenie Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 11 lipca 1957 r. w sprawie ramowych zasad sporządzania i zatwierdzania założeń oraz dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji (Mon. Pol. nr 62, poz. 383).

2. Ilekroć w zarządzeniu mowa jest o „Komitecie”, należy przez to rozumieć Komitet do Spraw Urbanistyki i Architektury.

3. Ilekroć w zarządzeniu mowa jest o „zespołe”, należy przez to rozumieć zespół orzekający w państwowej jednostce projektującej.

Rozdział I

Tryb upracy członków zespołu

§ 2. 1. Przekazywane zespołowi do zatwierdzenia projekty techniczne powinny obejmować opracowanie wszystkich potrzebnych specjalności, skontrolowane przez właściwe jednostki organizacyjne biura oraz podpisane przez głównego projektanta i bezpośrednich projektantów odpowiednich specjalności, odpowiedzialnych za ich treść.

2. W wyjątkowych, usprawiedliwionych przypadkach za zgodą Komitetu może być rozpatrzony i zatwierdzony projekt techniczny w części, obejmującej tylko opracowania niektórych specjalności.

3. Projekty powinny być składane w trzech egzemplarzach oprawionych w twardą okładkę, z których po jednym egzemplarzu otrzymują: inwestor, służba architektoniczno-budowlana oraz archiwum zespołu.

4. Ponadto zespół otrzymuje:

- 1) 1 egzemplarz projektu wstępnego, akceptowanego przez Komitet lub terenową służbę architektoniczno-budowlaną z ewentualnymi zaleceniami,
- 2) dowód zatwierdzania projektu wstępnego przez inwestora,
- 3) dokumenty, dotyczące nowych materiałów i nowych metod obliczeń statycznych.

5. Duplikaty projektu jednostka projektująca zaopatruje w odpis klauzuli zatwierdzenia projektu i odpis orzeczenia oraz potwierdza zgodność z oryginałem.

§ 3. 1. Praca poszczególnych członków zespołu polega na:

- 1) stwierdzaniu zgodności — w zasadniczych rozwiązaniach — projektu technicznego z zaakceptowanym i zatwierdzonym projektem wstępnym,
- 2) kontroli rozwiązań technicznych z punktu widzenia zgodności z przyjętymi zasadami w budownictwie, z obowiązującymi przepisami, oraz kontroli uzgodnienia opracowań poszczególnych specjalności dla danego projektu,
- 3) sporządzaniu pisemnych uwag co do niezgodności projektu z obowiązującymi przepisami oraz co do uchybień projektu pod względem technicznym oraz dostarczania ich projektantowi w celu poprawienia projektu przed zatwierdzeniem,
- 4) ponownej kontroli po dokonaniu poprawek,
- 5) zaopatrzeniu kontrolowanych składników projektu w pieczęć według wzoru nr 2 i podpisaniu.

2. Członek zespołu ma prawo:

- 1) wezwać projektanta do złożenia wyjaśnień, gdy kontroli rozwiązań, o których mowa w ust. 1 pkt 2), nie można dokonać na podstawie opracowania graficznego i opisowego,
- 2) żądać przedstawienia szczegółowego opracowania dla elementu, który nie znajduje dostatecznego wyjaśnienia w projekcie technicznym.

§ 4. Praca kierownika zespołu polega na:

- 1) podejmowaniu decyzji w przypadku rozbieżności stanowisk poszczególnych członków zespołu w zakresie ich specjalności, a zaistniałych przy rozpatrywaniu projektów obejmujących opracowania wszystkich potrzebnych specjalności,
- 2) przestrzeganiu, aby dostarczona do zatwierdzenia dokumentacja zawierała opracowania wszystkich potrzebnych dla danego projektu specjalności, co jest niezbędne do kompleksowego jej rozpatrywania i zatwierdzenia,
- 3) koordynowaniu i nadzorowaniu pracy członków zespołu,
- 4) umieszczaniu na skontrolowanym i nie wykazującym braków projekcie technicznym klauzuli zatwierdzania w formie pieczęci według wzoru nr 3 oraz jej podpisaniu,
- 5) sporządzeniu i podpisaniu orzeczenia według wzoru nr 4.

§ 5. 1. Projekty techniczno-robocze zatwierdza się w trybie przewidzianym dla projektów technicznych.

2. Umieszczenie przez członka zespołu pieczęci według wzoru nr 2 jest jednoznaczne z wnioskiem o zatwierdzenie projektu.

3. Do zatwierdzenia projektu konieczna jest pozytywna ocena każdego z członków zespołu w zakresie jego specjalności.

4. Projekt techniczny może być tylko wtedy uważany za zatwierdzony, gdy posiada klauzulę zatwierdzającą oraz orzeczenie.

5. Poprawki i uzupełnienia, wynikające z merytorycznych zastrzeżeń technicznych, zgłoszone do rozpatrywanego projektu technicznego, muszą być wniesione do projektu przed jego zatwierdzeniem.

6. W orzeczeniu zespół może umieszczać tylko uwagi o charakterze zaleceń dla inwestora, ewent. wykonawcy lub ostrzeżeń przy wykonywaniu robót.

§ 6. 1. Projekty typowe w stadium projektu technicznego i techniczno-roboczego rozpatrywane są wyłącznie przez zespoły, powołane w biurach kierujących typizacją.

2. Projekty typowe przysyła się zespołowi w trybie, ustalonym w § 2, ust. 1—2.

3. Przy rozpatrywaniu projektów typowych praca poszczególnych członków zespołu polega na czynnościach określonych w § 3.

4. Prezes Komitetu przy zatwierdzaniu projektów typowych bierze pod uwagę wyniki rozpatrzenia projektu wraz z ewentualnymi uwagami i wskazówkami dla inwestora lub wykonawcy oraz pisemne stwierdzenie zespołu, że projekt jest zgodny z obowiązującymi przepisami oraz z zaakceptowanym projektem wstępnym.

§ 7. Adaptacja projektów indywidualnych oraz projektów typowych, jeżeli jest wykonywana przez jednostkę projektującą, wchodzi również w zakres pracy zespołu i podlega zatwierdzeniu w trybie przewidzianym dla projektów technicznych, względnie techniczno-roboczych.

Rozdział II

Kwalifikacja członków zespołu

§ 8. 1. Członek zespołu powinien wykazać się posiadaniem:

- 1) dyplomu magistra inżyniera właściwego wydziału politechniki krajowej lub równorzędnej zagranicznej (w tym ostatnim przypadku — w stosunku do uczelni, do których to jest wymagane, nostryfikowanego w kraju),
 - 2) uprawnień do kierowania robotami budowlanymi i sporządzania projektów budowlanych (nie dotyczy inżynierów elektryków),
 - 3) dowodu co najmniej trzyletniej praktyki w projektowaniu w zakresie swojej specjalności (poza praktyką potrzebną do uzyskania uprawnień, o których mowa w pkt. 2).
2. Inżynier elektryk powinien wykazać się posiadaniem:
- 1) kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, pkt 1) i 3) oraz
 - 2) co najmniej trzyletniej praktyki w zakresie budowy i eksploatacji urządzeń elektrycznych.

3. Magister inżynier posiadający uprawnienia z art. 363 prawa budowlanego powinien wykazać się poza praktyką wymaganą do uzyskania uprawnień budowlanych, ponadto trzyletnią praktyką zawodową w zakresie projektowania, budowy i eksploatacji urządzeń sanitarnych i ciepłych, odbytą po uzyskaniu uprawnień, w przypadku gdy ma spełniać funkcje członka zespołu w tym zakresie.

4. W okresie przejściowym do 31 grudnia 1958 r. uprawnienia mogą być zastąpione dowodem posiadania praktyki po złożeniu egzaminu dyplomowego:

- 1) w zakresie projektowania:
czteroletniej dla: architekta, konstruktora i instalatora;
- 2) w zakresie praktyki na budowie:
a) półtorarocznej dla architekta lub konstruktora,
b) dwuletniej dla instalatora.

§ 9. 1. Prezes Komitetu na wniosek państwowej jednostki projektującej może w drodze wyjątku zwolnić osoby, pełniące obecnie czynności członka zespołu, od obowiązku posiadania kwalifikacji określonych w § 8, ust. 1—3 lub wypełnienia warunku, o którym mowa w § 8, ust. 4, jeżeli przemawia za tym ich doświadczenie zdobyte na podstawie wieloletniej praktyki oraz należyte wywiązywanie się z pełnionych obowiązków.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien być po party pozytywną opinią Głównego Architekta, wydaną w porozumieniu z oddziałami właściwej organizacji fachowej (SARP, PZITB, SNITSOG, SEP, SIMP).

3. Zobowiązuje się jednostki projektujące, upoważnione do zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej do przeprowadzenia weryfikacji pełniących obecnie obowiązki członków zespołów i w przypadku stwierdzenia braku kwalifikacji, o których mowa w § 8, przedłożenia Prezesowi Komitetu odpowiednich wniosków do dnia 31 lipca 1958 r.

Rozdział III

Tryb powoływania zespołów

§ 10. Państwowe jednostki projektujące, występujące do Prezesa Komitetu z wnioskami o udzielenie im upoważnienia do powoływania zespołów dla zatwierdzania projektów technicznych i techniczno-roboczych w zakresie budownictwa ogólnego i przemysłowego, powinny we wnioskach tych podać:

- 1) pełną nazwę jednostki wg brzmienia rejestru przedsiębiorstw oraz siedzibę z uwzględnieniem miejscowości, ulicy i nr domu,
- 2) resort, względnie radę narodową, której podlegają,
- 3) teren, który obejmują swą działalnością,
- 4) ogólny zakres przedmiotowy swej działalności,
- 5) ilość pracowników projektujących wg grup odpowiednich specjalności techniki budowlanej.

§ 11. Jednocześnie z wnioskami, o których mowa w § 10, państwowe jednostki projektujące powinny przedstawić proponowane kandydatury na członków wg wzoru nr 1.

§ 12. 1. Zespół orzekający składa się ze specjalistów odpowiednich specjalności techniki budowlanej, a mianowicie: w zakresie architektury, konstrukcji, techniki sanitarnej i (w razie potrzeby) elektrotechniki, z których specjalista w zakresie architektury pełni w zasadzie czynności kierownika zespołu.

2. Członków zespołu powołuje kierownik jednostki projektującej.

3. Jednostka projektująca wypełnia wnioski dla każdego kandydata oddzielnie wg wzoru nr 1. Wniosek dotyczący kandydatów powinien być zaopiniowany przez właściwy, wg siedziby jednostki projektującej, wojewódzki lub miejski zarząd architektoniczno-budowlany (w miastach wydzielonych z województw) i przesłany drogą służbową do Komitetu.

4. Jednostka projektująca może również wystąpić z wnioskami o wyrażenie zgody Komitetu na pełnienie czynności członków zespołu przez przedstawionych przez siebie zastępców.

Zastępców powołuje się w trybie ustalonym dla członków zespołu.

5. Zastępcy pełnią swe obowiązki w czasie urlopu, choroby lub dłuższych wyjazdów służbowych właściwych członków zespołu.

6. W jednostkach projektowania, które ze względu na wielkość swej produkcji zatrudniają dwa lub więcej zespołów, zastępców nie przewiduje się.

§ 13. 1. Komitet ogłasza bieżąco wykaz jednostek projektujących, które otrzymały uprawnienia do powołania zespołów.

2. Ogólną ewidencję zespołów prowadzi Komitet, natomiast zarządy architektoniczno-budowlane tylko dla jednostek projektujących, mających swoją siedzibę na terenie ich działania.

3. Zmiany w składzie osobowym zespołu załatwiają jednostki projektujące w formie wniosków, o których mowa w § 11, kierując je do Komitetu drogą służbową z jednoczesnym wskazaniem powodów ewentualnego zaniechania pracy przez członka zespołu.

4. Wyrażenie zgody Komitetu na pełnienie czynności członka zespołu jest upoważnieniem tylko na czas pracy w tym charakterze i tylko w tej jednostce projektującej, której wnioski w tym zakresie uwzględniono.

5. Dopuszcza się pracę tej samej osoby w charakterze członka zespołu również w innej jednostce projektującej.

§ 14. 1. Członkowie zespołu są pracownikami jednostki projektującej, jednakże pod względem rzeczowym podlegają Komitetowi.

2. Pracę zespołów kontroluje Komitet lub upoważnieni przez Prezesa Komitetu główni architekci województw lub miast, wymienieni w uchwale nr 319 Rady Ministrów z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie organizacji terenowych służb architektoniczno-budowlanych (Mon. Pol. nr A-59, poz. 790) wraz z późniejszymi zmianami.

3. Komitet może żądać od jednostki projektującej odwołania członka zespołu, jeżeli stwierdzi, że nie spełnia on należycie swych obowiązków.

4. Członkowie zespołu są w swych orzeczeniach niezależni od jednostki projektującej; w związku z tym nie mogą oni w tej samej jednostce projektującej wykonywać bezpośrednio prac projektowych.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1958 r.

WICEPREZES KOMITETU
DO SPRAW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY
St. Albrecht

MINISTER BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
St. Pietrusiewicz

(podłużna pieczęć biura)

Wzór nr 1

L. dz.

....., dnia 1958

W N I O S E K

na członka zespołu orzekającego w zakresie

1. Imię i nazwisko
 2. Urodzony dnia miesiąca roku
 3. Odbił studia na Politechnice w
na Wydziale w okresie od do
 4. Złożył egzamin dyplomowy dnia miesiąca roku z tytułem
(wg brzmienia dyplomu)
 5. Jakie jest obecne zajęcie kandydata w jednostce projektującej, składającej wniosek i w innych jednostkach projektujących?
 6. Data i numer uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi i sporządzania projektów tych robót
Upewnienia z art. prawa budowlanego.
(361, 362, 363)
 7. Praktyka budowlana:
 - 1) Przedsiębiorstwo (pełna nazwa)
od: miesiąc rok do miesiąc rok
w charakterze
 - 2) „
 - 3) „
 8. Praktyka w zakresie projektowania:
 - 1) Przedsiębiorstwo (pełna nazwa)
od: miesiąc rok do miesiąc rok
w charakterze
 - 2) „
 - 3) „
- Jednocześnie zawiadamia się, że okoliczności od 3) do 8) zostały stwierdzone na podstawie okazanych przez kandydata dokumentów.

.....
(podpis naczelnego inżyniera)

Wzór nr 2

Wzór nr 3

2,5 cm	Wnioskuje do zatwierdzenia
	 dnia 195... r.
	
	członek zespołu orzekającego (imię i nazwisko)
	4 cm

6 cm	Zespół orzekający w Biurze Projektów
	projekt techniczny (techniczno-roboczy) zatwierdził
	jako podstawę do uzyskania pozwolenia na budowę dnia 195... r. L. dz.
	Kierownik zespołu orzekającego (imię i nazwisko)
	10 cm

Zespół orzekający

Wzór nr 4

L. dz. /

.....
.....
.....
.....

O R Z E C Z E N I E Nr

W związku ze złożeniem do zatwierdzenia projektu technicznego

budynku nr przy ul.

w Zespół orzekający

działając na podstawie zarządzenia Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 stycznia 1958 r. w sprawie trybu pracy i powoływania zespołów orzekających w państwowych jednostkach projektujących oraz zgodnie z art. 343 i na podstawie art. 333 rozporządzenia z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. z 1939 r. nr 34, poz. 216) z późniejszymi zmianami

- zatwierdza wymieniony projekt pod względem techniczno-budowlanym z warunkami wyszczególnionymi poniżej:
- odmawia zatwierdzenia projektu z powodów następujących:

Od niniejszego orzeczenia służy odwołanie do Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury w terminie 14 dni od dnia następnego po doręczeniu.

Zgodnie z postanowieniami § 3, ust. 1 zarządzenia nr 2 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1957 r. w sprawie trybu sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji (Monitor Polski nr 1, poz. 4) przed przystąpieniem do wykonywania robót budowlanych należy uzyskać pozwolenie na budowę od Prezydium Powiatowej (Miejskiej) Rady Narodowej w Powiatowy (Miejski) Zarząd Architektoniczno-Budowlany.

Kierownik Zespołu Orzekającego

.....

Do wiadomości otrzymują:

1. Pracownia

2.

3.

32.

OKÓLNIK nr 14 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 10 marca 1958 r.

w sprawie konieczności wzmocnienia kontroli zużycia materiałów w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych oraz sankcji stosowanych w razie niedopełnienia obowiązków w tym zakresie.

(Znak: ZA-EZ-4)

Stan gospodarki materiałowej na budowach jest niezadowalający i wysoce szkodliwy zarówno dla samych przedsiębiorstw jak i dla interesu społecznego.

Badania gospodarki materiałowej, przeprowadzone przez organa kontroli państwowej, wskazały z jednej strony na nadmierne zużycie materiałów w produkcji oraz wzrastające marnotrawstwo i kradzieże, a z drugiej strony na karygodne zaniedbanie kontroli zużycia materiałów przez administrację przedsiębiorstw.

Biorąc pod uwagę, że przedsiębiorstwa w ramach rozszerzonego zakresu samodzielności uzyskały uprawnienia do ustalania swej organizacji i zostały jednocześnie zobowiązane do stworzenia kontroli wewnętrznej — zwracam uwagę na konieczność niezwłocznego zorganizowania prawidłowej kontroli zużycia materiałów w produkcji, przy czym przypominam, że odpowiednie polecenia w tej sprawie zawiera zarządzenie nr 90 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 czerwca 1957 r. w sprawie rozliczeń zużycia materiałów w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. M. B. i P. M. B. nr 2, poz. 10). Zwracam również uwagę na to, że metody kontroli, o której wyżej mowa, powinny być dostosowane do sytuacji, jaka powstała na budowach w wyniku wprowadzonego obecnie systemu rozliczeń produkcji budowlano-montażowej (fakturowania) za zakończone elementy scalone obiektów.

W celu zapewnienia skuteczności kontroli gospodarki materiałowej na budowach polecam, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa obowiązane są do powszechnego stosowania systemu rozliczeń zużycia materiałów pobranych do produkcji.

§ 2. Stosowany przez przedsiębiorstwa system rozliczeń zużycia materiałów powinien uwzględniać: 1) rozliczenia częściowe, dokonywane po zakończeniu poszczególnych elementów scalonych obiektów lub w ustalonych okresach kalendarzowych (co najmniej raz na kwartał), 2) rozliczenia końcowe, dokonywane po zakończeniu robót na obiekcie.

Rozliczenia częściowe powinny być dokonywane w taki sposób, ażeby na ich podstawie można było dokonać rozliczenia końcowego.

§ 3. 1. Obowiązek rozliczania zużycia materiałów pobranych do produkcji spoczywa imiennie na kierowniku danej budowy (obiektu, robót). Inni pracownicy budowy powinni rozliczać się przed kierownikiem budowy (obiektu, robót) i odpowiadać wobec niego, każdy w zakresie swojego odcinka pracy.

2. Obowiązek wylczenia się z materiałów znajdujących się w magazynie danej budowy obciąża kierownika budowy oraz magazyniera (§§ 8, 41 i 42 instrukcji o gospodarce magazynowej dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych, stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 85 Ministra Budownictwa z dnia 4 kwietnia 1957 r.).

3. Kierownik budowy (obiektu, robót) nie może być przenoszony i zatrudniany na innym stanowisku do czasu protokolarnego przekazania swojego odcinka pracy i rozliczenia się z pobranych materiałów według obowiązujących zasad.

4. W przypadku niedotrzymania terminu rozliczenia przez osoby do tego obowiązane z przyczyn takich, jak np. na skutek wypowiedzenia umowy o pracę lub jednostronnego zaniechania pracy, choroby, wstrzymania inwestycji itp., obowiązek zabezpieczenia sporządzenia rozliczenia zużycia materiałów spoczywa na dyrektorze przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. Niedokonanie rozliczania we właściwym terminie lub dokonanie tego rozliczenia w sposób nieprawidłowy zobowiązuje:

- 1) jednostki uprawnione do przyznawania nagród i premii — do nieprzyznawania w ogóle nagród i premii pracownikom, którzy nie dopełnili obowiązku rozliczenia zużycia materiałów, bądź też do wstrzymywania wypłaty przyznanych tym pracownikom nagród i premii do czasu sporządzenia przez nich prawidłowych rozliczeń,
- 2) dyrektora przedsiębiorstwa do każdorazowego rozważenia, czy niedopełnienie obowiązków określonych w okólniku posiada cechy ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych w rozumieniu dekrety z dnia 18 stycznia 1956 r. o ograniczeniu dopuszczalności rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia oraz o zabezpieczeniu ciągłości pracy (Dz. U. nr 2, poz. 11) i przestrzegania jednomiesięcznego terminu od dnia ujawnienia przez kontrolę okoliczności uzasadniających rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia.

2. W przypadku stwierdzenia nieuzasadnionego przekroczenia zużycia materiałów na budowie (obiekcie) dyrektor przedsiębiorstwa jest obowiązany do wyciągnięcia w stosunku do winnych konsekwencji, o których mowa w ust. 1, a w przypadku stwierdzenia czynów noszących znamiona przestępstw — do powiadomienia o tym organów powołanych do ścigania przestępstw, stosownie do przepisów art. 228 § 2 K.P.K. (Dz. U. 1950 r. nr 40, poz. 364).

Przypominam, że winni niedopełnienia obowiązku zawiadomienia organów, o których wyżej mowa, ponoszą odpowiedzialność karną (art. 286 K.K.).

§ 5. Pracowników wykonujących terminowo i prawidłowo rozliczenia zużycia materiałów dyrektorzy przedsiębiorstw powinni wyróżniać przy przyznawaniu nagród i premii.

§ 6. Przedsiębiorstwa są obowiązane do zorganizowania kontroli rozliczeń zużycia materiałów, przy czym kontrola ta powinna działać w ten sposób, aby:

- przyznawanie nagród i premii było uzależnione od terminowego i prawidłowego rozliczenia zużycia materiałów,
- stosowanie sankcji, o których mowa w § 4, następowało bieżąco i rygorystycznie.

§ 7. Postanowienia dotyczące sankcji należy stosować poczynając od dnia 1 kwietnia 1958 r.

§ 8. Zobowiązuję dyrektorów centralnych zarządów (zarządów) do wyciągania konsekwencji służbowych w stosunku do dyrektorów przedsiębiorstw w przypadku tolerowania przez nich braku rozliczeń zużycia materiałów lub niestosowania sankcji, o których mowa w niniejszym okólniku.

§ 9. 1. Pracownicy Inspekcji Resortowej, centralnych zarządów (zarządów) oraz księgowi rewidenci, delegowani do przedsiębiorstw, niezależnie od właściwego celu ich dele-

gacji, powinni sprawdzać stosowanie przez przedsiębiorstwa zasad rozliczeń zużycia materiałów i przestrzeganie postanowień niniejszego okólnika.

2. Dyrektorzy centralnych zarządów (zarządów) składać będą Ministrowi okresowe (kwartalne) informacje o stanie kontroli zużycia materiałów w nadzorowanych przedsiębiorstwach.

§ 10. Okólnik wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1958 r.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

33.

**OKÓLNIAK nr 22 MINISTRA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 15 kwietnia 1958 r.

w sprawie zmiany okólnika nr 31 z dnia 31 grudnia 1957 r.
dotyczącego konserwacji odzieży roboczej i ochronnej.

(Znak: GI-BHP/690/58)

§ 1. W okólniku nr 31 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 grudnia 1957 r. w sprawie konserwacji odzieży roboczej i ochronnej (Dz. Urz. MBiPMB nr 10, poz. 64) § 4 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Wypłata ekwiwalentu pieniężnego za naprawę i pranie odzieży roboczej powinna być dokonywana z bezosobowego funduszu płac przedsiębiorstwa“.

§ 2. Okólnik obowiązuje od dnia 1 stycznia 1958 roku.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

34.

**OKÓLNIAK nr 23 MINISTRA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 19 kwietnia 1958 r.

w sprawie zbywania zbędnych maszyn i sprzętu budowlanego w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

(Znak: ME III/O/1124/58)

W związku z ujawnionymi nadużyciami i nie przestrzeganiem przepisów w sprawie zbywania zbędnych maszyn poleca się, co następuje:

§ 1. Do zakwalifikowania maszyn jako zbędnych dla przedsiębiorstwa dyrektorzy przedsiębiorstw w porozumieniu z radami robotniczymi powołują stałe komisje kwalifikacyjne.

W skład komisji kwalifikacyjnej powinni wchodzić fachowcy w zakresie eksploatacji i remontów maszyn, wyznaczeni przez dyrektora przedsiębiorstwa, przedstawicieli rady robotniczej, czynnika społecznego oraz główny księgowy.

§ 2. Do zadań komisji należy kwalifikowanie maszyn z punktu widzenia przydatności dla przedsiębiorstwa oraz oszacowanie faktycznego stanu zużycia i rzeczywistej wartości.

§ 3. 1. Decyzję w sprawie uznania maszyn i sprzętu budowlanego za zbędne w przedsiębiorstwie oraz w sprawie zbycia lub najmu, a także określenia ceny sprzedaży, podejmuje — w granicach uprawnień przedsiębiorstwa — rada robotnicza po zaznajomieniu się z wnioskiem komisji.

2. W przedsiębiorstwach, w których nie została powołana rada robotnicza, decyzje, o której mowa w ust. 1, podejmuje dyrektor przedsiębiorstwa w porozumieniu z radą zakładową.

§ 4. 1. Maszyny zakwalifikowane jako zbędne w przedsiębiorstwie nie zastrzeżone do decyzji Ministerstwa, powinny być w pierwszym rzędzie zaoferowane do sprzedaży jednostce nadrzędnej, Przedsiębiorstwu Zaopatrzenia Sprzętowego i przedsiębiorstwom podległym miejscowej powiatowej i wojewódzkiej radzie narodowej.

2. W przypadku niewskazania nabywcy w ciągu 30 dni przez jednostki wymienione w ust. 1, przedsiębiorstwo zbywa zbędne maszyny we własnym zakresie, zgodnie z posiadanymi uprawnieniami.

3. Sprzedaż zbędnych maszyn spółdzielniom, drobnym wytwórcom oraz osobom prywatnym w granicach uprawnień przedsiębiorstw, może mieć miejsce wyłącznie w drodze przetargu nieograniczonego i za zgodą jednostki nadrzędnej.

§ 5. 1. Maszyny zakwalifikowane na złom zgodnie z obowiązującymi przepisami mogą być sprzedane po wymontowaniu części zamiennych i użytkowych, wyłącznie centralom złomu.

2. W przypadku zgłoszenia się reflektanta na zakupienie maszyn zakwalifikowanych na złom, przedsiębiorstwo powinno poddać rewizji wniosek kwalifikujący maszyny na złom oraz sprzedać je zgodnie z § 4.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa mogą oddawać w dzierżawę czasowo zbędne maszyny jednostkom państwowym i spółdzielczym.

2. Najem czasowo zbędnych maszyn jednostkom państwowym, może nastąpić za czynszem ustalonym w umowie, nie niższym jednak od odpisów amortyzacyjnych obowiązujących dla danej maszyny.

3. Najem czasowo zbędnych maszyn spółdzielniom może nastąpić według obowiązującego cennika najmu sprzętu.

§ 7. 1. W związku ze stwierdzonymi przypadkami prowadzenia niewłaściwej ewidencji, znakowania maszyn i sprzętu, sprzyjającej kradzieży lub przywłaszczeniu maszyn, w wyniku czego są sporządzane fikcyjne protokoły złomowania, dyrektorzy przedsiębiorstw w ciągu 2 miesięcy uprządkują w przedsiębiorstwach ewidencję oraz obowiązujące cechy na maszynach.

2. Dyrektorzy przedsiębiorstw wyznaczają imiennie odpowiedzialnych pracowników za właściwe prowadzenie na bieżąco ewidencji, znakowania oraz ksiąg sprzętu budowlanego.

3. Bieżąco prowadzone książki sprzętu budowlanego powinny być załączone do protokołów kwalifikacyjnych.

4. Zobowiązuje się dyrektora Departamentu Mechaniczno-Energetycznego do wydania w ciągu 3 miesięcy ujednoliconych przepisów dla przedsiębiorstw o ewidencjonowaniu, znakowaniu, paszportyzacji maszyn i niezbędnej dokumentacji techniczno-ruchowej.

§ 8. 1. Zobowiązuje się dyrektora Centralnego Zarządu Remontów Maszyn i Urządzeń do zorganizowania w Przedsiębiorstwie Zaopatrzenia Sprzętowego od dnia 1 lipca 1958 r. skupu zbędnych maszyn do dalszej odsprzedaży.

2. Stosownie do § 4 ust. 1 przedsiębiorstwa zbywające zbędne maszyny daje Przedsiębiorstwu Zaopatrzenia Sprzętowego pierwszeństwo w zakupie zbędnych maszyn w ciągu 30 dni od chwili zaoferowania ich do sprzedaży chyba, że jednostka nadrzędna przedsiębiorstwa zadecyduje inaczej.

3. Przepisy szczegółowe o skupie zbędnych maszyn i ich dalszej sprzedaży przez Przedsiębiorstwa Zaopatrzenia Sprzętowego, opracuje Centralny Zarząd Remontów Maszyn i Urządzeń w uzgodnieniu z Departamentem Finansowo-Ekonomicznym, Mechaniczno-Energetycznym i innymi zainteresowanymi jednostkami Ministerstwa.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

35.

PISMO OKÓLNE nr 13 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 29 marca 1958 r.

w sprawie właściwego wykorzystywania dokumentacji
geologicznych.

(Znak: GG-HGI/27/58)

Wielokrotne inspekcje zakładów eksploatujących złoża surowców materiałów wiążących, surowców ilastych, ceramiki, kamienia budowlanego i drogowego, kruszyw i innych surowców mineralnych oraz inspekcje terenów budów wykazały w szeregu przypadkach brak w zakładach dokumentacji geologiczno-surowcowych, hydrogeologicznych, jak również dokumentacji geologiczno-inżynierskich — pomimo, iż dokumentacje te zostały opracowane z dużym nakładem kosztów przez przedsiębiorstwa geologiczne i zatwierdzone zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Ministerstwo zwraca uwagę na znaczenie praktyczne tych dokumentów i podkreśla konieczność ich posiadania na zakładach i budowach, dla których zostały wykonane.

Dokumentacje geologiczne mają zasadnicze znaczenie przy planowaniu i realizacji inwestycji ruchu górniczego, racjonalnej gospodarce złożem i przy ocenianiu szkód górniczych, technologii produkcji oraz we wszelkich sprawach związanych z eksploatacją surowców i wody, jak również w zakresie projektowania fundamentów i wykonywania robót fundamentowych.

W związku z tym konieczne jest posiadanie i właściwe wykorzystywanie przez zakłady górnicze i wykonawców robót inwestycyjnych egzemplarzy dokumentacji geologicznej, związanej z eksploatacją lub budową.

Podkreśla się, iż poza bardzo nielicznymi wyjątkami wszystkie dokumentacje geologiczne zostały zakwalifikowane, jako dokumenty „do użytku służbowego“.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
wz. Wł. Rudkiewicz

36.

PISMO OKÓLNE nr 14 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 1 kwietnia 1958 r.

w sprawie sprawozdawczości statystycznej przedsiębiorstw
budowlano-montażowych w r. 1958.

(Znak: PL Bud/7/1767/58)

W związku z instrukcją nr 34 Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wykonania planu uspołeczniionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych na rok 1958, zwanej w dalszym ciągu instrukcją nr 34, ustala się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki organizacyjne resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz jednostki planu terenowego, nad którymi Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych sprawuje zwierzchni nadzór, planujące swoją działalność według zasad i trybu sporządzania planu techniczno-ekonomicznego państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, obowiązane są sporządzać w r. 1958 sprawozdania z tej działalności, przy czym:

- 1) przedsiębiorstwa planu centralnego — według wzorów wymienionych w §§ 4 i 5 instrukcji nr 34,
- 2) przedsiębiorstwa planu terenowego — według wzorów wymienionych w §§ 6 i 7 instrukcji nr 34.

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, należy opracowywać zgodnie z zasadami, ustalonymi w instrukcji nr 34, uzupełnionymi wyjaśnieniami dodatkowymi, zawartymi w instrukcji wykonawczej, stanowiącej załącznik do niniejszego pisma okólnego.

§ 2. Terenowe zarządy budownictwa i centralne zarządy, w zależności od charakteru działalności nadzorowanych przez siebie przedsiębiorstw oraz od potrzeb związanych z wykonywaniem czynności nadzoru, mogą wydawać, w uzgodnieniu z Departamentem Planowania i Produkcji Budowlanej, własne uzupełnienia dotyczące sposobu wypełniania poszczególnych formularzy sprawozdawczych.

Uzupełnienia te nie mogą naruszać przepisów, zawartych w instrukcji nr 34 oraz w instrukcji wykonawczej, a tylko uzupełniać je ustaleniami, dotyczącymi bardziej szczegółowego wykazywania danych sprawozdawczych, jak np.:

- wykazywanie poszczególnych budów lub obiektów w sprawozdaniu B-1, sporządzonym przez jednostki podstawowe,
- sporządzanie odrębnego sprawozdania B-1 z wykonania planu na budowach kontrolowanych przez terenowy zarząd budownictwa lub centralny zarząd,
- rozszerzenie asortymentu wyrobów produkcji pomocniczej w sprawozdaniu B-3,

— rozszerzenie asortymentu maszyn w sprawozdaniu B-4 itp.

§ 3. W stosunku do sprawozdawczości sporządzanej przez jednostki wykonujące budowy (roboty) specjalne (dla Ministerstwa Obrony Narodowej lub innych zleceńodawców) — ustala się, że:

- 1) a) przekazywane do oddziału banku finansującego sprawozdania B-1a i B-1, w których wyliczane są poszczególne budowy (obiekty, roboty) specjalne — mają charakter tajny,
- b) sprawozdania B-1a i B-1, sporządzane bez imiennego wyszczególnienia budów (obiektów, robót) specjalnych, a tylko w liczbach globalnych dla przedsiębiorstw lub zawierające imienną specyfikację budów jawnych, przy ujęciu budów specjalnych w jednej zbiorczej pozycji (oznaczonej w rubryce 1 „inne”) — nie są objęte klauzulą tajności,
- 2) sprawozdania B-2, B-3, B-4, B-5 i B-6 sporządzane w liczbach zbiorczych dla przedsiębiorstw — nie są objęte klauzulą tajności.

§ 4. Przedsiębiorstwa powinny uregulować obieg dokumentów pierwotnych w taki sposób, aby sprawozdania przewidziane instrukcją nr 34 mogły być sporządzane bezpośrednio przez odpowiednie komórki przedsiębiorstwa, na podstawie danych z dokumentacji pierwotnej.

§ 5. Sprawozdania należy przysyłać z takim obliczeniem, by wpływały do odbiorców w terminach oznaczonych w instrukcji nr 34 lub w instrukcji wykonawczej.

§ 6. 1. Ustalenia zawarte w piśmie okólnym obowiązują od 1 stycznia 1958 r.

2. Traci moc pismo okólnie nr 31 Ministerstwa Budownictwa z dnia 4 kwietnia 1957 r., w sprawie sprawozdawczości statystycznej przedsiębiorstw budowlano-montażowych w 1957 r. (Dz. U. M. B. nr 4, poz. 46).

DYREKTOR DEPARTAMENTU
W. Kulesza

Załącznik do pisma okólnego nr 14
Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu
Materiałów Budowlanych —
z dnia 1 kwietnia 1958 r.

INSTRUKCJA WYKONAWCZA

do instrukcji nr 34 Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wykonania planu uspołecznionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, zatwierdzona przez Główny Urząd Statystyczny dnia 27 marca 1958 r.

Uwagi wstępne

1. Instrukcja opracowana jest w formie uwag, uzupełnień i szczegółowych objaśnień niezbędnych do jednolitego i wła-

ściwego wypełniania postanowień, zawartych w poszczególnych paragrafach instrukcji GUS nr 34.

2. Przepisy instrukcji dotyczą zarówno działalności budowlano-montażowej, objętej planem centralnym, jak i do działalności budowlano-montażowej, objętej planem terenowym (budownictwo wiejskie).

3. W celu ułatwienia równoległego zapoznawania się z postanowieniami instrukcji ramowej GUS i odpowiednimi uzupełnieniami, zawartymi w instrukcji wykonawczej, tematyczny układ instrukcji wykonawczej odpowiada kolejności omawiania zagadnień w poszczególnych paragrafach instrukcji nr 34.

Postanowienia ogólne

do § 1 pkt 2. Wewnętrznymi jednostkami sprawozdawczymi są:

- a) zarządy budowlane — dla przedsiębiorstw planu centralnego,
- b) przedsiębiorstwa budownictwa terenowego (zarządy budownictwa wiejskiego) podległe wojewódzkim zarządom budownictwa terenowego.

do § 2 pkt 3. Zarząd Budownictwa Terenowego nadzorujący wojewódzkie zarządy budownictwa terenowego, wypełniając obowiązki jednostki nadrzędnej określone w § 7 instrukcji nr 34, obowiązany jest jednocześnie do wypełniania obowiązków sprawozdawczych nałożonych na jednostki nadrzędne (ministerstwa), zawarte w § 8 i § 9 pkt 2 wymienionej instrukcji.

do § 3 pkt. 2. Przedsiębiorstwo Budownictwa Indywidualnego i Biuro Pomocy Technicznej obowiązane są do nadsyłania sprawozdań odbiorcom wyszczególnionym w rozdzielnikach jednostek podstawowych i nadrzędnych w terminach obowiązujących jednostki nadrzędne.

do §§ 4, 5 i 8 — termin wysyłania odbiorcom sprawozdania B-1 ustala się: dla jednostek podstawowych na dzień 10-ty, dla jednostek nadrzędnych na dzień 15-ty, a dla Ministerstwa na dzień 20-ty miesiąca następującego po kwartale sprawozdawczym.

do §§ 6, 7 i 8. Dla jednostek organizacyjnych budownictwa wiejskiego, ustalenia dotyczące odbiorców oraz terminów składania sprawozdań koryguje się następująco:

Symbol form.	Okres sprawozdawczy	a) dla przedsiębiorstw budownictwa terenowego (zarządów budownictwa wiejskiego)		b) dla wojewódzkich zarządów budownictwa terenowego		c) dla Zarządu Budownictwa Terenowego	
		Termin wysł.	Odbiorcy	Termin wysł.	Odbiorcy	Termin wysł.	Odbiorcy
B-1a	m-c (za I i II m-c kwartału)	5	1. właściwe zjednoczenie 2. właściwy oddział banku finansującego 3. Powiatowa Komisja Planowania Gospodarczego	10	1. Zarząd Budownictwa Terenowego 2. Główny Urząd Statystyczny 3. Oddział wojewódzki banku finansującego	15	1. Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Departament Planowania i Produkcji Budowlanej) 2. Główny Urząd Statystyczny 3. Komisja Planowania przy Urzędzie Rady Ministrów 4. Ministerstwo Finansów 5. Centrala banku finansującego
B-1	kwartał	15	jak dla B-1a	20	1. Zarząd Budownictwa Terenowego 2. Główny Urząd Statystyczny 3. Oddział wojewódzki banku finansującego 4. Wydział Statystyki Wojewódzkiej Rady Narodowej	25	jak dla B-1a
B-2	półroczne	15	1. właściwe zjednoczenie 2. Powiatowa Komisja Planowania Gospodarczego	20	1. Główny Urząd Statystyczny		
B-3	kwartał	15	1. właściwe zjednoczenie 2. właściwy oddział banku finansującego	20	jak dla B-1 z tym, że za IV kw. dla Zarządu Budownictwa Terenowego przesłać dwa egzemplarze	25	1. Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Departament Planowania i Produkcji Budowlanej) 2. Główny Urząd Statystyczny (za IV kw. dołączyć po 1 egz. otrzymanych z wojewódzkich zarządów budownictwa terenowego) 3. Komisja Planowania przy Urzędzie Rady Ministrów 4. Ministerstwo Finansów 5. Centrala banku finansującego
B-4	półroczne	10	1. właściwe zjednoczenie	20 lipca 25 stycznia	1. Zarząd Budownictwa Terenowego 2. Główny Urząd Statystyczny 3. Wydział Statystyki Wojewódzkiej Rady Narodowej	25 lipca 25 stycznia	jak dla B-1a
B-5	m-c	13	jak dla B-1a	18	jak dla B-1	23	jak dla B-1a
B-6	rok	zostanie podany później	jak dla B-1a	zostanie podany później	jak dla B-1	zostanie podany później	jak dla B-1a

Objaśnienia do sporządzania sprawozdania z wykonania planu produkcji budowlano-montażowej

Wzór B-1

do § 22 pkt 1. W rubrykach 3 i 5 nie należy wypełniać wiersza b) „wartość produkcji zafakturowanej” i wiersza c) „wartość różnicy robót w toku”.

Wyjątek stanowią przedsiębiorstwa budownictwa terenowego i wojewódzkie zarządy budownictwa terenowego, które w rubryce 5 poz. b na miejscu planowanej wartości produkcji zafakturowanej podają stan portfelu zleceń aktualny na koniec kwartału sprawozdawczego.

do § 22 pkt 4, 6. Wartość wykonanej produkcji budowlano-montażowej określa się na podstawie aktów normatywnych, regulujących sprawy trybu rozliczeń za roboty budowlano-montażowe oraz aktów, regulujących sprawy umów i realizacji nakładów na zaplecze techniczno-gospodarcze i socjalno-bytowe.

Zgodnie z uchwałą nr 43 Rady Ministrów z 5 marca 1958 r. — w terminie do 30 czerwca 1958 r. obowiązują dla pewnej kategorii budów terminy rozliczeń, które uniemożliwiają dotrzymanie terminów sporządzania sprawozdań nałożonych instrukcją nr 34 GUS na 1958 r.

W związku z powyższym w okresie obowiązywania tej uchwały utrzymuje się dla sprawozdań B-1 i B-1a terminy sporządzania sprawozdań, które obowiązywały w 1957 roku.

Generalny wykonawca, ustalając przerób wykonany siłami własnymi, nie powiększa go o doliczone w fakturze dla zleceniodawcy 1% od sumy faktur podwykonawców. Podwykonawca ustala swój przerób w oparciu o fakturę brutto tzn. nie pomniejszoną o potrącone 1% na rzecz generalnego wykonawcy.

W rubrykach dotyczących liczb wykonania planu (rubr. 4, 6 i 7) za punkt wyjścia przy ustalaniu robót w toku, których wartość powinna być zgodna z bilansem kwartalnym, należy przyjąć dane inwentaryzacyjne (obmiar) z tym, że:

- stan zaawansowania robót w elemencie rozpoczętym określa procent wynikający ze stosunku wykonanych i obmierzonych robót w jednostkach obmiaru do robót, przewidzianych w kosztorysie umownym,
- wartość robót w toku w elemencie określa iloczyn wskaźnika stanu zaawansowania robót i wartości kosztorysowej elementu, pomniejszony średnim rocznym planowanym wskaźnikiem rentowności,
- suma wartości robót w toku ze wszystkich rozpoczętych elementów określa stan produkcji w toku obiektu, budowy lub budów (w przedsiębiorstwie).

W celu uzyskania dodatkowych informacji dla celów analitycznych — w rubryce 6, zawierającej wartość produkcji wykonanej od początku roku, należy w wierszu c) zawierającym wartość „różnicy robót w toku” podać podwójną wartość:

- w liczniku według zasady ustalonej wyżej w pkt b),
- w mianowniku — wartość tych robót bez pomniejszenia ich o średni roczny planowany wskaźnik rentowności.

W związku z powyższym wiersz a — „wartość produkcji ogółem” należy podać również w liczniku i mianowniku z tym, że liczba zawarta w mianowniku ma charakter pomocniczy, zaś liczba ustalona w liczniku jest podstawą przy ustalaniu wartości zawartych w dziale III i V.

Nakłady na budowę i rozbiórkę obiektów tymczasowych na terenie (placu) budowy planowane i realizowane ze środków obrotowych — powinny być rozliczane fakturami wewnętrznymi przejściowymi, wchodzącymi do przerobu i sporządzanymi na podstawie kosztorysu, a nie na podstawie kosztów własnych. Fakturę wewnętrzną wystawia kierownik robót, a potwierdza dział wykonawstwa przedsiębiorstwa. Nie przewiduje się robót w toku przy budownictwie zaplecza tymczasowego, przyjmując zasadę comiesięcznego fakturowania tego zaplecza, w oparciu o stopień zaawansowania.

W przypadkach:

- gdy w ramach zleceń realizowanych przez zjednoczenie (przedsiębiorstwo), część robót wykonywana jest przez jednostki wykonawcze o charakterze spółdzielczym lub własne jednostki usługowe — wartość tych robót traktowana jest przez generalnego wykonawcę jako wykonawstwo siłami obcymi i należy je wykazywać w rubryce 7 sprawozdania B-1,
- gdy przy wznoszeniu obiektów stosowane są elementy prefabrykowane wykonane przez inne organizacje lub własną produkcję pomocniczą, jak również przez robotników produkcji podstawowej zatrudnionych przy tych obiektach, zaliczenie wartości prefabrykatów do wartości wykonanej produkcji budowlano-montażowej następuje dopiero wówczas, gdy zostały one wbudowane w obiekt wznoszony, tzn. w formie wystawienia faktury za wykonane roboty budowlano-montażowe.

Główny księgowy podpisem swoim stwierdza zgodność zapisów dokonanych w rubrykach 4, 6 i 7 oraz w dziale III i V sprawozdania B-1. Dlatego też powinna istnieć ścisła współpraca między działami planowania i księgowości w zakresie udostępnienia i wzajemnej kontroli wszystkich materiałów i dokumentów pierwotnych, stanowiących źródło do wypełniania danych, o których wyżej mowa. Główny księgowy ma obowiązek zwrócenia specjalnej uwagi na sprawę uwzględnienia skreśleń i poprawek dokonanych przez nadzór na fakturach, a pion techniczny, wystawiający faktury, powinien być bieżąco informowany o poprawkach i korektach dokonanych na fakturach przez nadzór lub inne organa inwestora.

Różnice w ocenie sytuacji przez dział planowania i przez głównego księgowego powinny być rozstrzygane przez dyrektora przedsiębiorstwa.

do § 23. — Wojewódzkie zarządy budownictwa terenowego, nadzorowane przez Zarząd Budownictwa Terenowego, powinny zaliczać do wartości usług produkcyjnych w poz. 2 również wartość usług produkcyjnych (transport i sprzęt) świadczonych przez jednostki nie wydzielone z przed-

siębiorstwa, chociaż organizacyjnie wyodrębnione i ujęte oddzielnie w bilansie.

Jednostki nadzorowane przez Zarząd Budownictwa Terenowego określają w poz. 3 tytuł „inne rodzaje działalności” pisząc w tym miejscu „produkcja pomocnicza i usługi niewydzielone” — a następnie w rubrykach 2, 3 i 4 ujmują w liczniku wartości produkcji pomocniczej nie wydzielonej, zaś w mianowniku wartości usług nie wydzielonych. Liczniki poz. 3 stanowią część składową poz. 1, zaś mianowniki poz. 3 stanowią część składową poz. 2.

do § 24. — Na marginesie tabeli z Działu III należy dopisać przy wierszu 1 „ogółem” — „z czego wartość zaplecza tymczasowego”,

przy wierszu 2 „roboty budowlane ogólne” — „z czego budownictwo ZOR”,

przy wierszu 3 „budownictwo mieszkaniowe” — „z czego budownictwo ZOR”.

Wzór B-1a

do § 26. — Sprawozdanie B-1a sporządza się w sposób następujący: w rubryce 3 „plan na miesiąc sprawozdawczy” wypełnia się jedynie wiersz a — „wartość produkcji ogółem”, pozostawiając nie wypełniony wiersz b — „wartość produkcji zafakturowanej i wiersz c — „wartość różnicy robót w toku”, w rubryce 4 „wykonanie w miesiącu sprawozdawczym” wypełnia się jedynie wiersz b — „wartość produkcji zafakturowanej”, pozostawiając nie wypełniony wiersz a — „wartość produkcji ogółem” i wiersz c — „wartość różnicy robót w toku”. Z chwilą sporządzenia sprawozdania B-21 „skrócone sprawozdanie finansowe” przedsiębiorstwa i centralne (terenowe) zarządy wypełniają dla własnych celów analitycznych na własnym egzemplarzu nie wypełniony uprzednio w rubryce 4 sprawozdania B-1a wiersz „wartość różnicy robót w toku” na podstawie danych zaczerpniętych ze sprawozdania B-21z, a wyliczonych w oparciu o „protokół-notę” sporządzoną przez dział księgowości i podpisaną przez głównego księgowego i kierownika działu planowania.

Wzór B-3

do § 28.

1. 1) Wewnętrzna jednostką sprawozdawczą obowiązującą do sporządzania sprawozdań według wzoru B-3 jest zakład produkcji pomocniczej, samobilansujący, wchodzący organizacyjnie w skład zjednoczenia budowlano-montażowego lub specjalizowanego, albo przedsiębiorstwa produkcji pomocniczej.

2) Dla zakładów produkcji pomocniczej nie prowadzących własnej księgowości, sprawozdania według wzoru B-3 opracowują te jednostki nadzorujące, którym zakład podlega.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, sporządzają sprawozdanie na wzorze B-3 w dwóch egzemplarzach, z których:

- 1) jeden przesyłają do właściwego zjednoczenia (przedsiębiorstwa) w terminie do dnia 5-go po okresie sprawozdawczym,
- 2) drugi egzemplarz pozostaje w aktach.

Ponadto zakłady produkcji pomocniczej pozostające pod zarządem państwowym (b. zarząd przymusowy), przesyłają jeden egzemplarz sprawozdania do właściwego oddziału banku finansującego — w terminie do dnia 15-go po okresie sprawozdawczym.

3. Jeżeli w sprawozdaniu za okresy ubiegłe podano liczby błędne, należy w odpowiednich pozycjach opracowywanego za ostatni okres sprawozdania, wprowadzić poprawki w rubrykach „wykonanie w kwartale sprawozdawczym” z zaznaczeniem poprawki uwagą na marginesie formularza. Wprowadzone do sprawozdań poprawki należy uzasadniać i omówić w części opisowej dołączanej do sprawozdania.

4. Dokumentem pierwotnym stanowiącym podstawę do wykazania w sprawozdaniu ilości i wartości wyrobów gotowych jest dokument przyjęcia wyrobów na magazyn według wzoru Pz/w — sporządzany zgodnie z postanowieniami instrukcji o gospodarce materiałowej.

Dokumentem pierwotnym do wykazania w sprawozdaniu wartości robót przemysłowych są rachunki (noty), wystawione na podstawie zleceń akordowo-dniówkowych BKR-2.

5. W wojewódzkich zarządach budownictwa terenowego nadzorowanych przez Zarząd Budownictwa Terenowego sprawozdanie B-3 obowiązane są sporządzać (wbrew praktyce stosowanej w 1957 roku) również wchodzące w skład przedsiębiorstw budowlano-montażowych — **niewydzielone** zakłady produkcji pomocniczej.

do § 29.

1. W dziale I sprawozdania należy wykazywać tylko wartość wyrobów gotowych oraz wartość usług przemysłowych.

2. W dziale II sprawozdania należy rozszerzyć nomenklaturę podaną na formularzu przez wprowadzenie w pozycjach rezerwowych:

— eksploatacji żużla — w tys. ton,

— produkcji kruszywa ceglanego — w tys. ton.

Pozostałe pozycje rezerwowe mogą być wykorzystane według uznania zjednoczeń (przedsiębiorstw) nadzorujących zakłady produkcji pomocniczej.

3. W pozycjach działu II „żużel”, „kruszywo ceglane” i „cement plastyczny” wykazywać należy pełne ilości ww. materiałów eksploatowane i produkowane w ramach produkcji pomocniczej.

4. W pozycji działu II „materiały i elementy ścienne” należy wykazywać tylko elementy i materiały ścienne

tradycyjne, tj. pustaki i bloki ścienne. Elementy ścienne wielkowymiarowe wykazywać należy przez dopisanie na dolnym marginesie formularza B-3 pozycji N 28 „z ogólnej ilości elementów wielkowymiarowych przypada na elementy wielkowymiarowe ścienne w tys. jedn. cer.”.

5. Nakłada się obowiązek na zarządy terenowe (centralne) budownictwa i przedsiębiorstwa (zjednoczenia) przesyłania, do wojewódzkich central zbytu, jednego egzemplarza sprawozdań na formularzu B-3 ograniczonego do pozycji ustalonych przez Ministerstwo.
6. Sprawozdania według wzoru B-3 sporządzają komórki planowania. Sprawozdanie podpisują: sporządzający, główny księgowy i kierownik lub dyrektor jednostki organizacyjnej.

Wzór B-4

do § 30.

Jednostki podstawowe (zjednoczenia, przedsiębiorstwa) oraz jednostki nadrzędne (centralne i terenowe zarządy) sporządzają w formie załącznika do sprawozdania B-4 wykaz sprzętu w ewidencji na koniec kwartału obejmujący następujące pozycje:

1. Koparki frezujące
2. Ładowarki jednonaczyniowe
3. Ładowarki wielonaczyniowe
4. Betoniarki o pr. okresowej
5. Mieszarki o pr. okresowej
6. Pompy do zapraw
7. Pompy do betonu
8. Przenośniki taśmowe
9. Lokomotywki spalinowe
10. Lokomotywki parowe
11. Wózki wywrotki (koleby)
12. Wyciągi budowlane
13. Żurawie typu Derick
14. Żurawie kolejowe
15. Żurawie T-108
16. Sprężarki o wyd. od 3 m³/min
17. Walce drogowe samobieżne
18. Kruszarki przewoźne
19. Gniotowniki walcowe
20. Ciągniki gąsienicowe
21. Łopaty mechaniczne
22. Stoły wibracyjne
23. Wibratory przyczepowe
24. Wibratory pogrążalne

25. Wibratory powierzchniowe
26. Młyny kulowe
27. Młyny rurowe
28. Przyczepy do przew. sprzętu ciężkiego
29. Ciągniki do przyczep.

Przy każdej pozycji należy podać ilość sztuk oraz sumę jednostek charakteryzujących.

W rubryce 16 sprawozdania B-4 należy skorygować sposób obliczenia przeciętnej wydajności na jednostkę charakteryzującą podany jako stosunek rubr. 10 do rubr. 4.

Wydajność należy obliczać jako stosunek rubr. 10 do rubr. 8 dokonując w związku z powyższym odpowiedniej poprawki w nagłówku rubr. 16.

Jednostki organizacyjne budownictwa wiejskiego zwolnione są z obowiązku sporządzania załącznika, a sprawozdanie B-4 sporządzają dwa razy do roku: według stanu na 30 czerwca i 31 grudnia — wypełniając jedynie rubr. 2 i 3 formularza B-4.

Wzór B-5

do § 31.

1. Planowanym funduszem płac objąć należy również odrębnie przekazane kwoty na płace pracowników OZR. Zgodnie z przyjętymi na 1958 r. zasadami planowania w budownictwie, dane dotyczące zatrudnienia i funduszu płac pracowników OZR należy wykazywać w grupie niewytwórczej, tak co do informacji miesięcznych, jak i kwartalnych.

2. 1) W związku z włączeniem w 1958 r. do planu funduszu płac:

- a) dopłat wypłacanych pracownikom czasowo przeniesionym,
- b) ryczałtów przysługujących pracownikom przeniesionym, codziennie powracającym do miejsca stałego zamieszkania,

należy liczbami planu i wykonania, wykazywanymi w dziale I sprawozdania B-5, objąć wymienione w podpunkcie a) dopłaty, a w podpunkcie b) ryczałty.

- 2) przypomina się, że liczby planu i wykonania wykazywane w dziale I, obejmują koszty szkolenia wewnątrzzakładowego.

- 3) w pozycjach uzupełniających działu IV-go należy wykazywać dodatkowe pozycje kontrolne:

— pozycję C — „wypłaty dodatków za delegacje i ryczałty”, w której należy wykazywać w kwotach narastających od początku roku wysokość planowanych i wykonanych dopłat za delegacje i ryczałty, przysługujące pracownikom czasowo przeniesionym,

- pozycję D — „koszty szkolenia wewnątrzzakładowego“, w której należy wykazywać w kwotach narastających od początku roku wysokość planowanych i poniesionych kosztów szkolenia wewnątrzzakładowego.
3. W dziale IV pkt. B należy wykazywać plan funduszu premiowego na kwartał sprawozdawczy i fundusz premiowy faktycznie wypłacony w kwartale sprawozdawczym. Oba elementy stanowią część kwot funduszu płac objętych działem I-ym.
4. Wojewódzkie zarządy budownictwa terenowego nadzorowane przez Zarząd Budownictwa Terenowego, w dziale I w poz. 3 „robotnicy produkcji pomocniczej“ i w poz. 4 „robotnicy usług produkcyjnych“ wykazują w liczniku poz. 3 dane dotyczące całej produkcji pomocniczej (wydzielonej i niewydzielonej) a w liczniku poz. 4 dane dotyczące usług produkcyjnych (wydzielonych i niewydzielonych); w mianowniku w poz. 3 należy podać dane dotyczące produkcji pomocniczej niewydzielonej, a w poz. 4 — usług produkcyjnych niewydzielonych.

37.

**PISMO OKÓLNE nr 15 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
BIURO NORM BUDOWLANO-MONTAŻOWYCH**

z dnia 14 kwietnia 1958 r.

**w sprawie kosztorysowania robót budowlano-montażowych
po wprowadzeniu reformy płac w budownictwie.**

(Znak: BN/R-29/711/58)

W związku z wprowadzeniem w życie od dnia 1 kwietnia 1958 r. nowego Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie, znoszącego podział kraju na strefy płac oraz ustalającego nowe stawki dniówkowe i akordowe robocizny, Biuro Norm Budowlano-Montażowych podaje następujące wyjaśnienia w sprawie kosztorysowania i podstaw rozliczeń robót budowlano-montażowych po dniu 1 kwietnia 1958 r.

1. Do czasu dokonania odpowiednich zmian w instrukcji o kosztorysowaniu robót budowlano-montażowych, wydania nowych katalogów i cenników kosztorysowych, zawierających urealnioną robociznę oraz wprowadzenia odpowiednio zmienionych stawek narzutów na normatywne koszty bezpośrednie — dotychczasowe zasady kosztorysowania i podstawy rozliczeń z zamawiającym nie ulegają z dniem 1 kwietnia 1958 r. żadnej zmianie.

2. Przy kosztorysowaniu i ustalaniu podstaw do rozliczeń za roboty budowlano-montażowe stosuje się w dalszym ciągu współczynniki do robocizny, wynikające z dotychczasowego podziału kraju na strefy płac, zgodnie z Instrukcją o kosztorysowaniu oraz akordowe godzinowe stawki płac podane w Instrukcji, aż do czasu jej zmiany.

3. Kosztorysowanie robót nie ujętych w obowiązujących katalogach i cennikach kosztorysowych przeprowadzać należy w dalszym ciągu zgodnie z zasadami podanymi w instrukcji o kosztorysowaniu, a więc przy wykorzystaniu w zakresie robocizny Katalogów Norma i Stawek Jednostkowych z 1953 r. lub też norm i cen zakładowych, uwzględniających stawki płac sprzed 1 kwietnia 1958 r.

Wyjaśnienia powyższe wynikają z następujących założeń:

- a) Reformę płac w budownictwie przeprowadzono przy założeniu utrzymania funduszu płac na niezmienionym poziomie. Podwyższenie stawek płac i zmiana cenników akordowych ma na celu likwidację stosowanych, dotychczas zawyżeń w opłacaniu robocizny. Jeżeli więc nakłady na robociznę w zasadzie nie ulegają zmianie, nie mogą ulec zmianie ceny sprzedaży za produkcję budowlano-montażową.
- b) Wprowadzenie do kosztorysów nowych (urealnionych) cen jednostkowych robocizny, wynikających z nowych stawek płac będzie mogło mieć miejsce przy równoczesnym obniżeniu stawek narzutów na normatywne koszty bezpośrednie. W dotychczas bowiem obowiązujących stawkach narzutów mieści się składnik na pokrycie różnicy między normatywnymi (kosztorysowymi) a rzeczywistymi kosztami robocizny.

Równocześnie z wydaniem katalogów i cenników kosztorysowych zawierających urealnioną robociznę i zmienione stawki płac oraz z ustaleniem nowych odpowiednio obniżonych stawek narzutów, zostaną ustalone zasady uwzględniania w kosztorysach skutków likwidacji stref płac, przeprowadzonej na podstawie Układu Zbiorowego Pracy w budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.

DYREKTOR BIURA

M. Pszenicki

38.

**PISMO OKÓLNE nr 16 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 18 kwietnia 1958 r.

**w sprawie księgowego ujęcia rezerw na należności z tytułu
sprzedaży ratalnej, niezapłacone w terminie.**

(Znak: KS-I/K-100/58)

W związku z uchwałą nr 48 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1958 r. w sprawie utworzenia rezerwy na należności z tytułu sprzedaży ratalnej nie zapłacone w terminie, podaje się następujący sposób księgowego ujęcia oraz wykazywania w sprawozdawczości finansowej rezerw na należności z tytułu sprzedaży ratalnej, nie zapłacone w terminie.

§ 1. 1. Rezerwę na należności z tytułu sprzedaży ratalnej, nie zapłacone w terminie, zwaną w dalszym ciągu rezerwą, należy tworzyć, dokonując następujących księgowan:

Wn konto 201/214 „Straty i zyski“

Ma konto 106 „Inne fundusze, konto analityczne „rezerwa na należności z tytułu sprzedaży ratalnej nie zapłacone w terminie“.

2. Zmniejszenia rezerwy na skutek spłaty należności z tytułu sprzedaży ratalnej należy przeprowadzić zapisem księgowym:

Wn konto 106 „Inne fundusze“, konto analityczne „rezerwa na należności z tytułu sprzedaży ratalnej nie zapłacone w terminie“,

Ma konto 201/214 „Straty i zyski“.

Spłatę należności księguje się na odpowiednich kontach środków pieniężnych w korespondencji z kontem 078/074 „Inne należności i zobowiązania“, lub kontem 079/075 „Roszczenia sporne“.

3. W przypadku stwierdzenia nieściągalności kwot z tytułu sprzedaży ratalnej powinno nastąpić rozwiązanie danej rezerwy zapisem księgowym:

Wn konto 106 „Inne fundusze“, konto analityczne „rezerwa na należności z tytułu sprzedaży ratalnej nie zapłacone w terminie“,

Ma konto 078/074 „Inne należności i zobowiązania“, lub konto 079/075 „Roszczenia sporne“.

§ 2. Kwoty rezerwy oraz strat powstałych z tytułu nie zapłaconych w terminie należności należy wykazywać:

- 1) w danych uzupełniających do bilansu w dodatkowym punkcie zatytułowanym „Rezerwa na należności z tytułu sprzedaży ratalnej“,
- 2) w ramach strat i zysków po stronie strat w dodatkowej, wolnej pozycji zatytułowanej „Straty wynikłe z utworzonej rezerwy na należności z tytułu sprzedaży ratalnej“.

§ 3. Przy ustalaniu odpisów na fundusz zakładowy za rok 1957 przedsiębiorstwa skorygują podstawę odpisu o kwotę rezerwy na nie zapłacone w terminie należności z tytułu sprzedaży ratalnej, powstałe do dnia 31 grudnia 1957 r.

§ 4. Podane w niniejszym piśmie ustalenia należy stosować od dnia 1 stycznia 1958 r.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

S. Wojciechowski

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W nr 15 z 27.III.58 r. **poz. 65** rozporządzenie Rady Ministrów z 20.III.58 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 26 kwietnia 1952 r. w sprawie warunków i trybu nadawania stopni naukowych;

poz. 66 rozporządzenie Rady Ministrów z 20.III.58 r. w sprawie świadczeń rentownych dla niesłusznie pozbawionych wolności inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.

W nr 16 z 31.III.58 r. **poz. 69** ustawa budżetowa na rok 1958 z 27.III.58 r.

W nr 17 z 5.IV.58 r. **poz. 70** ustawa z 12.III.58 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości;

poz. 71 ustawa z 12.III.58 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uporządkowaniu niektórych spraw związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego;

poz. 72 ustawa z 12.III.58 r. o umorzeniu niektórych długów i ciężarów.

W nr 18 z 12.IV.58 r. **poz. 74** ustawa z 28.III.58 r. o funduszu zakładowym na rok 1958;

poz. 75 ustawa z 28.III.58 r. o zmianie przepisów postępowania w sprawach cywilnych;

poz. 76 ustawa z 28.III.58 r. o zmianie przepisów postępowania karnego.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W nr 19 z 24.III.58 r. **poz. 122** uchwała nr 69 Rady Ministrów z 22.III.58 r. w sprawie zasad planowania i kontroli funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych;

poz. 124 — zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 21.III.58 r. zmieniające zarządzenie z 31.XII.56 r. w sprawie gospodarowania odpadkami w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

W nr 20 z 27.III.58 r. **poz. 125** uchwała nr 50a Rady Ministrów z 7.III.58 r. w sprawie płac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

W nr 21 z 29.III.58 r. **poz. 128** zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 24.III.58 r. w sprawie zasad działania i zakresu uprawnień państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych lub przez niego nadzorowanych;

poz. 129 zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 24.III.58 r. w sprawie jednostek nadrzędnych nad przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi podległymi Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych lub przez niego nadzorowanymi.

W nr 22 z 2.IV.58 r. poz. 133 uchwała nr 59 Rady Ministrów z 15.III.58 r. w sprawie dodatkowej pomocy Państwa dla spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego.

W nr 24 z 14.IV.58 r. poz. 143 zarządzenie Ministra Rolnictwa z 5.IV.58 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych.

W nr 25 z 16.IV.58 r. poz. 144 uchwała nr 29 Rady Ministrów z 30.I.58 r. zmieniająca uchwałę z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych oraz uchwałę z 17 listopada 1956 r. w sprawie dodatkowych środków do popierania i rozwoju produkcji ubocznej materiałów dla potrzeb budownictwa mieszkaniowego;

poz. 150 zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 15.III.58 r. w sprawie zasad kierowania do pracy i udzielania przez organy zatrudnienia prezydiów rad narodowych zezwoleń przedsiębiorstwom państwowym na przyjmowanie pracowników;

poz. 151 zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 15.III.58 r. w sprawie zasad werbunku pracowników w zakładach pracy zmniejszających stan zatrudnienia.

W nr 26 z 17.IV.58 r. poz. 153 uchwała nr 60 Rady Ministrów z 15.III.58 r. w sprawie zakładowych funduszy mieszkaniowych;

poz. 154 uchwała nr 62 Rady Ministrów z 15.III.58 r. w sprawie norm zaludnienia mieszkań służbowych (b. pracowniczych) i zakładowych;

poz. 155 uchwała nr 64 Rady Ministrów z 15.III.58 r. w sprawie budownictwa zakładowych domów mieszkalnych i zarządzania nimi;

poz. 156 uchwała nr 65 Rady Ministrów z 15.III.58 r. w sprawie zapewnienia realnej wartości wkładów na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych Powszechnej Kasy Oszczędności;

poz. 157 uchwała nr 101 Rady Ministrów z 8.IV.58 r. zmieniająca uchwałę z 23 maja 1957 r. w sprawie wyłączenia niektórych terenów strefy nadgranicznej spod obowiązku posiadania zezwoleń na zamieszkanie i pobyt;

poz. 158 zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z 12.IV.58 r. w sprawie zasad ustalania norm zaludnienia mieszkań.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

Nr 59 z 28.III.58 r. Znak: OR/58 w sprawie przekazania Laboratorium Zespołowego w Grębocinie przy Toruńskich Zakładach Ceramiki Budowlanej.

Nr 61 z 31.III.58 r. Znak: OR4-4-50 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Lubelskie Zakłady Kamienia Budowlanego“.

Nr 62 z 1.IV.58 r. Znak: OR3/58 w sprawie przekazania betoniarni w Toruniu przy ul. Łukowej 24.

Nr 63 z 1.IV.58 r. Znak: OR4/7-25 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Pasymskie Zakłady Wapienno-Piaskowe“.

Nr 65 z 10.IV.58 r. Znak: OR4-9-38 w sprawie powołania Pełnomocnika Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do spraw eksportu żwiru z terenu województwa zielonogórskiego.

Nr 69 z 15.IV.58 r. Znak: OR4-4-58 w sprawie przekazania zakładu obróbczego w Łodzi.

Nr 71 z 14.IV.58 r. Znak: OR4-1-68 w sprawie likwidacji Centralnego Zarządu Przemysłu Ceramiki Budowlanej „Zachód“.

Nr 73 z 19.IV.58 r. Znak: OR-3/58 w sprawie przekazania ślusarni w Toruniu przy ul. Łukowej 24.

Nr 75 z 20.IV.58 r. Znak: OR4-58 w sprawie powołania Komisji do spraw zmian struktury organizacyjnej kluczowego przemysłu materiałów budowlanych.

Nr 76 z 22.IV.58 r. Znak: OR-4/58 w sprawie przekazania Biura Dokumentacji Techniczno-Remontowej.

Nr 77 z 22.IV.58 r. Znak: GM/2/17-119/58 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa: Cegielnia „Zamościanka“ L. Kwiatek Zamość, przedmieście Karolówka.

Nr 78 z 22.IV.58 r. Znak: GM/2/39/A-72/57 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa: Cegielnia — Kluge Hedwig i Johann, Stare Gliwice, pow. Gliwice.

Nr 80 z 22.IV.58 r. Znak: GM/2/39/A-77/58 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa: Cegielnia E. i W. Tomsik, Bobrowniki, pow. Tarnowskie Góry.

Nr 81 z 22.IV.58 r. Znak: GM/2/39/A-75/57 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa: Cegielnia Parowa — Franz Kutz, Żary, pow. Rybnik.

Nr 82 z 22.IV.58 r. Znak: GM/2/39/A-73/57 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa: Cegielnia — Karol Gottfryd von Hohenlohe, Koszęcin, pow. Lubliniec.

Zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z 19.IV.58 r. Znak: OR3/58 w sprawie przekazania pomocniczego gospodarstwa rolnego w Folwarkach.

Okólniki Ministra:

Nr 18 z 28.III.58 r. Znak: CZZb.Xe/281/58 w sprawie trybu postępowania przy zaopatrywaniu Jednostek Armii Radzieckiej, czasowo stacjonujących w Polsce.

Nr 19 z 29.III.58 r. Znak: Zp/3/58 w sprawie akcji kontrolnej nowych płac w budownictwie.

Nr 20 z 5.IV.58 r. Znak: OR/58 w sprawie trybu nadawania statutów przedsiębiorstwom i centralnym zarządom (zarządom).

Nr 21 z 8.IV.58 r. Znak: GM/2/9-12/58 w sprawie niedostatecznego zmniejszania nadwyżek pracowników administracyjnych w przedsiębiorstwach.

Polecenia służbowe:

Nr 15 z 28.III.58 r. Znak: Or2-1/02 w sprawie powołania zespołu w związku ze zwalnianiem pracowników z Centrali Ministerstwa.

Nr 16 z 8.IV.58 r. Znak: Pl/Pr-58 w sprawie powołania Kierowniczego Zespołu Budowy Gorzowskich Zakładów Włókien Sztucznych.

Nr 17 z 5.IV.58 r. Znak: GM/2/9-13/58 w sprawie zakazu przyjmowania nowych pracowników w Zarządzie Centralnym oraz centralnych zarządach (zarządach) Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Nr 18 z 12.IV.58 r. Znak: GM/2/913/58 w sprawie nadzoru zwierzchniego nad wojewódzkimi biurami projektów budownictwa wiejskiego, podległymi radom narodowym.

Pismo okólne Ministerstwa:

Nr 17 z 24.IV.58 r. Znak: TE-4/12/58 w sprawie międzynarodowej objazdowej wystawy typizacji w budownictwie.

**REDAKCJA I ADMINISTRACJA
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Telefon Redakcji:

Centrala 21-05 wewn. 585

Telefon Administracji:

Centrala 21-05 wewn. 556

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna zł 42,—. Cena pojedynczych egzemplarzy niezależnie do objętości zł 2,—. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie na konto: „Ministerstwo Budownictwa — Zarząd Budżetowo-Administracyjny nr 1529-91-867 cz. 6 Dz. 5 Rozdz. 10“.

Cena zł 2,—

OPLATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny:

Warszawa, ul. Żurawia 3/5